

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE SOCIALE LEEFOMGEVING DORDRECHT D.D. 19 MEI 2020

Vergaderkamer 3

Voorzitter: dhr. Tiebosch
Commissiegriffier: dhr. Coenen
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Mevr. Van Benschop (GroenLinks)
Dhr. De Boer (Beter Voor Dordt)
Dhr. Boersma (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Bosman (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Burakçin (GroenLinks)
Mevr. Koene (Gewoon Dordt)
Dhr. Kwaak (VVD)
Dhr. Van der Net (VVD)
Mevr. Nijhof (Beter Voor Dordt)
Mevr. Stolk (VSP)
Mevr. Striebeck (VSP)
Dhr. Van Verk (PvdA)
Portefeuillehouders: wethouder R. van der Linden, wethouder P. Heijkoop
Sprekers: mevr. Theunissen (Stichting Jeugdteams), dhr. Van der Vlies (MEE-Vivenz)

1. Opening, mededelingen en vaststellen agenda

De voorzitter: Het is 20:00 uur. We gaan beginnen. Goedenavond raads- en commissieleden, collegeleden, bij de onderwerpen betrokken bestuurders en alle andere belangstellenden. Hartelijk welkom bij de vergadering van de Commissie Sociale Leefomgeving van 19 mei. Ik noem zo even de namen van de mensen die in de deelnemerslijst staan om vast te stellen wie er allemaal deelnemen aan deze vergadering. Ik verzoek u te bevestigen dat u present bent als ik uw naam noem. U kunt dat doen door even uw camera aan te zetten en ook even uw microfoon, zodat iedereen ook kan zien dat u er bent. Ik begin bij mevrouw An Theunissen. Zij is van de Stichting Jeugdteams.

Mevrouw Theunissen: Ja, ik ben aanwezig.

De voorzitter: Fijn, welkom. Mevrouw Bernadette Striebeck van de VSP.

Mevrouw Striebeck: Aanwezig.

De voorzitter: Goedenavond. De heer Bosman.

De heer Bosman: Goedenavond, ik ben aanwezig.

De voorzitter: Fijn. Mevrouw Van Benschop. Mevrouw Van Benschop, bent u er?

Mevrouw Van Benschop: Ja, ik ben aanwezig.

De voorzitter: Fijn. De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Goedenavond, ik ben aanwezig.

De voorzitter: Goedenavond. De heer Heijkoop.

De heer Heijkoop: Aanwezig.

De voorzitter: Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Jep, ik ben er.

De voorzitter: De heer Boersma.

De heer Boersma: Goedenavond, ik ben er ook.

De voorzitter: Goedenavond. De heer Van der Net.

De heer Van der Net: Ja, alles staat aan. Ja, ik ben er, voorzitter.

De voorzitter: Welkom. Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja, ik ben er. Present.

De voorzitter: Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Goedenavond, voorzitter. Ik ben aanwezig.

De voorzitter: Goedenavond. De heer Michiel van der Vlies van de organisatie MEE-Vivenz.

De heer Van der Vlies: Ik ben aanwezig.

De voorzitter: Fijn. De heer Necdet Burakçin.

De heer Burakçin: Aanwezig.

De voorzitter: De heer Kwaak.

De heer Kwaak: Aanwezig, voorzitter.

De voorzitter: Dank u. De heer Robbert de Boer.

De heer De Boer: Aanwezig, voorzitter. Goedenavond.

De voorzitter: Dank u wel. Goedenavond. Ik heb geen mededeling. Ik kom dan gelijk bij het punt 3, het vaststellen van de agenda. Kunnen we de agenda zoals die voorligt vanavond vaststellen?

Mevrouw Nijhof: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ik heb vanmiddag via de mail een ordevoorstel gedaan met de vraag of de twee bespreekpunten met elkaar verwisseld zouden kunnen worden. Goed, daar is al enige reactie op, maar ik weet niet hoe dit verder besloten is.

De voorzitter: Wij besluiten het nu. Wat mij betreft, ik heb de reacties gezien, lijkt het goed om die punten om te gaan wisselen. Dus we gaan straks als eerste punt 5 doen en daarna punt 4. We komen bij, daarmee is de agenda dan vastgesteld als er niemand anders iets heeft. Ik kijk nog even naar de heer De Boer, die drie korte vragen aan de commissie. Is dat voor de rondvraag?

De heer De Boer: Voorzitter, dank u wel. Ik heb drie korte vragen. Twee hebben betrekking op de persconferentie die vanavond is gegeven door de ministers en ik heb één korte vraag als voorbereiding op de gemeenteraad voor volgende week over één van de agendapunten. Ik weet niet of dat nu kort kan of anders straks?

De voorzitter: Dat punt over die vergadering stel ik voor dat u dat bij de rondvraag doet of bij het punt op het moment dat wij onze agenda's weer even doornemen. Ik stel voor dat u het punt over de persconferentie dat u dat zo meteen even doet bij vragen aan het college. Dan voeg ik het daaraan toe. Is dat akkoord?

De heer De Boer: Oké, dank u wel.

De voorzitter: Oké, prima.

2. Vaststellen besluitenlijst adviescommissie d.d. 12 mei 2020

De voorzitter: Dan gaan we over naar punt 2, het vaststellen van de besluitenlijst van de adviescommissie van 12 mei. Kan de commissie daarmee instemmen met die besluitenlijst?

De heer Van Verk: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Van Verk.

De heer Van Verk: Op zich kunnen wij instemmen met de besluitenlijst met één uitzondering en dat is de zinsnede die staat bij alle onderdelen met betrekking tot cultuur boven de laatste alinea, ik citeer: "Het college wil deze vooral inzetten voor woningbouw, dan hebben we het over de Eneco-middelen, denk aan geluidsschermen."

Dat suggereert alsof wij vooral hard inzetten op allerlei klein bier bij het uitvoeren van de groei-agenda. Volgens mij is dat niet hetgeen wat bedoeld is door de wethouder en gaat het vooral om dat het college wil inzetten op de woningbouw, punt, en zou de toevoeging alleen verwarring kunnen zaaien in de toekomst.

De voorzitter: Volgens mij heeft u volkomen gelijk en passen we dat op die manier aan.

De heer Van Verk: Dank u, voorzitter.

De voorzitter: Dank u. Voor de rest nog opmerkingen over de besluitenlijst? Dat is niet het geval. Dan met de aanpassing van de heer Van Verk is de besluitenlijst aangepast. Dag, mijnheer Van der Linden, u bent er ook.

3. Vragen aan het College

De voorzitter: Dan gaan we nu naar de vragen aan het college. Daarvoor zijn vragen ingediend over Sta-Pal. Voor de mensen die dat niet weten, dat betreft de ontmoetingsruimte aan het Otto Dickeplein van Stichting Het Spectrum. Beter Voor Dordt heeft aanvullende vragen op de reeds ingediende artikel 40-vragen van de Partij van de Arbeid en de VSP. Ook de heer Van Verk zelf heeft ook nog vragen. Ik stel voor om te beginnen met de heer Van Verk.

De heer Van Verk: Dank u, voorzitter. De artikel 40-vragen hebben we ingediend, maar we hebben toch eigenlijk al, gezien de urgentie van dit probleem willen we kijken of de wethouder nu al antwoorden kan geven zonder dat we hem daar verder op vastpinnen. U weet dat Sta-Pal wordt gesloten per 1 juni. Op een moment dat Nederland weer open gaat, gaat een belangrijke ontmoetingsruimte voor ouderen gaat dicht. Dit terwijl wij als beleid hebben vastgesteld dat we meer ontmoetingsruimtes willen in de wijken. Dat leidt dan bij ons ook tot de volgende vragen. Bent u het eens met ons dat ontmoetingsplaatsen een vitale functie vervullen in de wijken? Daar weten we het antwoord wel op, en Sta-Pal, voor vele bewoners een belangrijke ontmoetingsplek is en eigenlijk de enige ontmoetingsplek in de binnenstad. Onze tweede vraag is: bent u bereid met de stichting Het Spectrum in gesprek te gaan over het openhouden van Sta-Pal? Drie, wilt u meedenken over de mogelijkheden om Sta-Pal open te houden, bijvoorbeeld samenwerking met andere partijen en mogelijkheden voor bezoekers aan onze binnenstad die via de waterbus komen en vier, wat is er nodig om Sta-Pal weer te openen en open te houden? Wij hebben uit de krant vernomen dat Het Spectrum eigenlijk stelt dat ze te weinig subsidie krijgen, zij krijgen 1,5 ton voor het openhouden van een aantal ontmoetingsplaatsen. Zij stellen dat ze eigenlijk een ton meer nodig hebben voor het openhouden van Sta-Pal. Ons komt dat wat overdreven voor, maar wellicht dat de wethouder daar enige toelichting op kan geven om zodoende te kijken wat daadwerkelijk nodig is om deze organisatie open te houden al dan niet met Het Spectrum, want ook dat zou een mogelijkheid kunnen zijn.

De voorzitter: Mijnheer Van Verk, voordat ik verder ga richting de wethouder, mevrouw Koene wil een punt van orde maken.

Mevrouw Koene: Voorzitter, ik bedoel, er zijn natuurlijk al vragen gesteld. Nu worden dezelfde vragen gesteld... Sta-Pal is leeg. Het is al, alles is weg. Het is een besluit van Het Spectrum. Ik zie niet in wat dat met ons te maken heeft verder.

De heer Van Verk: Dat is dan uw probleem dat u dat niet ziet. Wij zien dat wel.

De voorzitter: Goed. Mevrouw Nijhof, zou u aanvullende vragen dan ook gelijk willen stellen? Dan kan de heer Heijkoop in één keer de beantwoording doen.

Mevrouw Nijhof: Ja, dat zal ik doen. Even in aanvulling op de heer Van Verk. Bij Meer was duidelijk dat de subsidie zou stoppen. Het valt ons op dat de communicatie daarover in ieder geval leidt tot bij ons vragen over hoe het kan dat gebruikers dat zo ontzettend kort van tevoren hebben gehoord. Even in aanvulling op de heer Van Verk, kan de ontmoetingsplek niet open blijven of weer geopend worden, zoals ik het hoor van mevrouw Koene, tot nader order, zeker in coronatijd is het erg belangrijk dat ontmoetingsmogelijkheden goed zijn geregeld, zeker voor ouderen en kwetsbaren en bij mensen waarbij eenzaamheid een rol zou kunnen gaan spelen. Is er geen overgangperiode mogelijk totdat er een volgende plek is gevonden? Dank u wel.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Voor het verslag van deze vergadering, de artikel 40-vragen die de Partij van de Arbeid heeft ingediend voor dit onderwerp zijn samen ingediend met de VSP. Dan geef ik nu graag het woord aan de heer Heijkoop. Volgens mij bent u dat niet.

De heer Heijkoop: Voorzitter, dank u wel. Dank voor de vragen. Ik moet zeggen, ze hadden mij nog niet eerder bereikt, maar dat ligt denk ik aan de kant van de gemeente. Maar ik zal proberen toch de vragen zo goed mogelijk te beantwoorden en anders, als ik u het antwoord schuldig moet blijven, zal ik dat meenemen ook in de beantwoording van de schriftelijke vragen van de Partij van de Arbeid die binnen zijn gekomen. Vanuit het college waren we ook enigszins verrast door de berichtgeving, in het bijzonder collega Stam en ik vanuit onze verantwoordelijkheid voor de wijkcentra en ook waar het gaat om, voor mijn portefeuille, vanuit de zorg en ook de relatie met Spectrum. Ik ben het met de vragenstellers eens dat het een ongelukkig tijdstip is waarop dit opeens geëffectueerd is of besloten is. Ik heb gevraagd om ambtelijk in ieder geval even de contacten met Het Spectrum te leggen om hier wat meer informatie over te krijgen. De bestuurder was ook in de krant niet aan het woord, die had ergens anders verplichtingen, dus we moeten dat even goed strak trekken. Ik deel de mening, de vraag van de heer Van Verk dat ontmoetingsplekken van vitaal belang zijn. Vanmorgen heb ik het college ook al even de zorgen gedeeld dat in de binnenstad er inderdaad weinig plekken open zijn voor mensen om te ontmoeten. Dus dat is zeker onderdeel van het gesprek. Waar het gaat over de subsidie, het klopt dat in 2015, meen ik, maar ik zeg het even onder een klein voorbehoud, in 2015 is er een meerjarige subsidie, voor meerdere jaren, afgesproken met Het Spectrum, maar dat was wel een soort van verandersubsidie met de doelstelling dat er uiteindelijk minder stevige subsidie-afhankelijkheid zal zijn. Ik heb ook al bedragen zien circuleren, maar daar ga ik nu niet op speculeren. Ik wil dat allemaal even netjes op een rij hebben. We gaan ook zeker met Het Spectrum in gesprek over de keuze die ze nu gemaakt hebben en wat het ook

betekent voor mensen die er gebruik van hebben gemaakt. Mevrouw Koene gaf terecht aan dat, want dat was ook een deel van de consternatie in de media, dat het Trivire met Het Spectrum blijkbaar al afspraken hebben gemaakt ook over de ontruiming van Sta-Pal. Dus openhouden is in die zin niet helemaal opportuun en het is formeel ook een afspraak tussen Trivire als verhuurder en Spectrum als huurder, waarbij Het Spectrum natuurlijk wel een relatie heeft gelegd met de subsidie vanuit de gemeente. Dus wij gaan het gesprek aan. Dat gaan we op zo kort mogelijke termijn ook doen, maar op de nog kortere termijn Sta-Pal weer opengooien, daar zie ik niet direct een oplossing. Dat ligt ook niet direct primair bij de gemeente. Maar ik zeg u wel toe dat we versneld in gesprek gaan, want zeker in deze tijd waarin ontmoeting belangrijk is en vereenzaming op de loer ligt, zijn we wel geschrokken van dit bericht. Dus ik moet het hier even bij laten, maar wordt dus vervolgd. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Mevrouw Koene, wat wilt u vragen of opmerken?

Mevrouw Koene: Dank u, voorzitter. Ik hoor de heer Heijkoop zeggen dat ik heb gezegd dat Spectrum en Trivire andere plannen hebben. Dat stond in de krant, dat heb ik niet gezegd. Het enige wat ik heb gezegd is dat gewoon de boel al leeg is en Spectrum dus een besluit heeft genomen om ermee te stoppen.

De voorzitter: Oké. Ik kijk nog even naar de heer Van Verk. Zijn uw vragen voor dit moment beantwoord?

De heer Van Verk: Voorzitter, de vragen zijn beantwoord. Nog niet naar volledigheid, maar dat begrijp ik gezien het feit dat er nog overleg moeten komen met Het Spectrum. Ik hoop dat dat wel op zeer korte termijn gaat plaatsvinden zodat de mogelijkheid tot heropening daadwerkelijk weer in beeld komt. We wachten af wat de wethouder hier over een paar weken te melden heeft.

De voorzitter: Prima. Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ik heb niet gehoord wat de wethouder antwoordde op de vraag wanneer die subsidie dan gestopt is, want dat vind ik wel een dingetje eigenlijk als het gaat over de communicatie, over het sluiten. Nu blijken ze er echt al uit te zijn. Wanneer is dat dan gestopt en had daar dan niet op één of andere manier, ook vanuit de gemeente, want ik hoor de heer Heijkoop zeggen: dat is dan weer geen verantwoordelijkheid van de gemeente. Maar goed, op het moment dat zo'n subsidie stopgezet wordt of ophoudt, dan lijkt het me wel het bespreken waard met zo'n aanbieder, of in ieder geval zo'n subsidie-krijger, om te bespreken wat ze dan, laten we zeggen, gaan doen met deze groep. Dus zou de heer Heijkoop nog iets kunnen zeggen over wanneer dat dan bekend was?

De voorzitter: Ik heb de heer Heijkoop heb ik wel het jaartal 2015 horen noemen, maar misschien wil die het toch nog even expliciet aangeven.

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter, dat klopt. In 2015 is er een meerjarige subsidie gegeven, dat noemen wij een soort van verandersubsidie. Die subsidie is niet verlengd.

Dat is niet heel recent gebeurd. Ik moet dat gewoon echt even nagaan wanneer dat formeel gecommuniceerd is. Het is in ieder geval niet zo dat het de afgelopen maand, bijvoorbeeld, is gebeurd of de maand ervoor. Het is wel, het signaal heeft ons wel bereikt dat Het Spectrum eigenlijk voor al haar wijkcentra problemen heeft met de exploitatie. Dus dat maakt het des te belangrijker om wel met elkaar in gesprek te gaan voor wat het één en ander betekent, want het is voor niemand prettig als we op deze manier verrast worden, in de eerste plaats niet voor de mensen die gebruik maken van deze voorzieningen.

Mevrouw Nijhof: Oké.

De voorzitter: Oké, dan denk ik voor dit moment voldoende. De heer, dank u wel, voor de beantwoording, wethouder. De heer Robbert de Boer die heeft ook nog een vraag naar aanleiding van de persconferentie van vanavond van minister-president Rutte.

De heer De Boer: Voorzitter, dank u wel. Ik heb twee korte vragen. De eerste is: minister Rutte heeft vanavond tijdens de persconferentie een oproep gedaan naar jongeren, aan jongeren om mee te praten over de vormgeving en uitwerking van de nieuwe maatregelen per 1 juni. Zo zie ik dan maar even naar onze eigen gemeente ook, vooral en ook dan in gesprek te gaan met onder andere de lokale politiek. Mijn verzoek aan het college is om dit op korte termijn te verkennen met als doel om een moment of momenten met jongeren te organiseren. Dat is de eerste vraag. De tweede is, die kwam van minister Hugo de Jonge: vanaf 1 juni aanstaande kan men met klachten zonder tussenkomst van een huisarts een afspraak maken met de GGD om ze te laten testen. Wat betekent dit voor de organisatie, bijvoorbeeld GGD, binnen onze eigen gemeente? Want er is op dit moment één drive-through, dus dat zal waarschijnlijk wat los gaan lopen. Dus dat waren mijn twee vragen. Maar het is heel kort allemaal, het is net 19:00 uur geweest, dus ik kan me voorstellen dat het nog even moet indalen.

De voorzitter: U heeft twee wethouders hier aan boord. Als ze er wat over willen zeggen, dan nodig ik ze van harte uit om dat te doen en anders dan krijgen we daarna wel antwoord na deze vergadering. Maar wethouder Linden die wil wat zeggen.

De heer Van der Linden: Dank. Ik beperk me even tot de tweede vraag, die over de inzet van de GGD. Het klopt, er is nu één teststraat, zoals dat wordt genoemd. Tot op heden, die capaciteit is uitgebreid omdat mensen uit onderwijs en een aantal andere beroepen ook de mogelijkheid hebben zich te laten testen. Tot nu toe is die capaciteit ruim voldoende, maar zoals elke week en elke keer als er een persconferentie is met nieuws, zal ook nu bekeken worden wat de handigste methode is om hierop te reageren. Tot nu toe is onze GGD heel goed in staat om alle vragen die er zijn en ook de contactonderzoeken, die wel heel belastend zijn, goed uit te voeren waarbij het wel zo is dat je natuurlijk in de normale omstandigheden een aantal mensen op dit soort infectieziekten bestrijding hebt en het is nu een capaciteit die 5, 6, 7 keer zo groot is of nog meer. Daar moeten we nog naar kijken hoe dat ook in de toekomst kan worden georganiseerd. Maar daar komen we op terug en ook op de andere vraag.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Heijkoop: Voorzitter, laat ik dan de andere vraag even voor mijn rekening nemen.

De voorzitter: Graag.

De heer Heijkoop: Wij hebben als gemeente ervaring met de participatie van kinderen. We hebben vorig jaar nog een heel mooi traject gelopen rondom laaggeletterdheid en armoede, dat hebben we samen met de organisatie gedaan. Daar zijn kinderen uit het hele onderwijs in Dordrecht, de basisonderwijs, bij betrokken geweest. Zij zijn toen een keer mee geweest ook naar minister Van Engelshoven. Daar hebben ze in een gesprek ook hun adviezen toegelicht. Toen ik de premier dit hoorde zeggen, dacht ik ook gelijk: dat gaan we ook voor dit doel benutten. Ik vind het ook prima om u daar als raad bij te betrekken. Dus dat gaan we oppakken. Ik denk dat het ook een hele coole en ook wel misschien nog wel een leuke manier is om kinderen inderdaad te betrekken bij de veranderingen die zij toch ook allemaal moet ervaren en die voor sommige kinderen best wel pittig zijn en sowieso tot veel vragen leidt. Dus die pakken we ook op.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer De Boer, tevreden voor dit moment?

De heer De Boer: Jazeker. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Graag gedaan.

5. Ontwikkeling wijk- en jeugdteams

De voorzitter: Dan gaan we nu verder met, zoals afgesproken, punt 5. Gaan we over naar de bespreekpunten. Dat betreft de memo 'Doorontwikkeling en keuze organisatievorm van de sociale wijkteams'. Op 23, op 21 april, sorry, ontving de commissie per mail een memo met een stand van zaken over de doorontwikkeling van de sociale wijkteams. Het college had een besluit genomen over de organisatievorm. Diezelfde avond gaf de commissie aan hierover in debat te willen gaan met het college, zowel over de inhoudelijke keuze als over het doorlopen besluitvormingsproces. Gezien de urgentie die de commissie geeft aan het onderwerp, wil het college graag aftrappen met een inleiding. Hierbij betrekken zij ook de betrokken bestuurders Michiel van der Vlies van MEE-Vivenz en mevrouw An Theunissen van de Stichting Jeugdteams. Daarna is het woord aan de fracties, als u daarmee akkoord kunt gaan. Ja? Oké. Dan geef ik graag het woord aan wethouder Heijkoop en wethouder Van der Linden.

De heer Van der Linden: Dank. Ik denk dat ik aftrap. We zitten allemaal op een ander plekje, maar er zitten inmiddels behoorlijk wat mensen achter hun camera. Het zal in ieder geval collega Heijkoop zijn, ik denk dat An Theunissen ook al ingelogd is en Michiel van der Vlies. Ambtelijk zijn ook een aantal mensen beschikbaar, dus dat gaan we wel merken. U ziet hier de sheets op het scherm verschijnen. Dat doet de commissiegriffier. Het lukt mij vanuit mijn iPad niet om dat te doen. Ik denk dat ik het, die sheets heeft u eerder toegestuurd gekregen, donderdagmiddag. Ik neem aan dat u ze op hoofdlijnen heeft kunnen doornemen. Er is gevraagd om naar aanleiding, het verzoek is gekomen om iets meer te zeggen over de terugblik, maar ook over het proces waar we nu inzitten

en waarom we hiertoe gekomen zijn. U heeft zelf net bij de agendering ook al de link gelegd met het inkooptraject. Die link is natuurlijk een beetje getrapt, want het inkopen, dat doen we al heel lang, daar zitten we nu aan het begin van een nieuwe fase. Die gaat nog een tijd duren. Ik wil vooral ophalen zo meteen, wat mij betreft.

De voorzitter: Wethouder?

De heer Van der Linden: De sociale wijkteams hebben daar een rol in, maar hebben natuurlijk ook een heleboel andere dingen te doen.

De voorzitter: Wethouder?

De heer Van der Linden: Ja.

De voorzitter: Ik onderbreek u heel even, want wat u niet kan, kunnen alle commissieleden wel. Die kunnen zelf op die presentatie mee klikken.

De heer Van der Linden: Oké. Dan, ik denk dat we het dan zo gewoon doen, ik hou het heel kort, gewoon even een minuut over het verhaal en dan doen we gewoon daarna de vragen en opmerkingen mede naar aanleiding van de sheets. Wat betreft de sociale wijkteams. U ziet in de sheets dat we toe willen werken naar een eenduidige aansturing en scherpere taakafbakening en een slagvaardige organisatievorm. Dat zijn hele mooie woorden en daar willen we eigenlijk al een hele tijd naar toe. We komen, dat weten de meesten van u nog wel, uit een situatie van vier of vijf partijen, elk met hun eigen achterbanorganisatie, ook met hun eigen kleur en hun eigen cultuur, in 2015 toen we begonnen met zowel Jeugd als een heleboel dingen in het andere sociaal domein. Eigenlijk willen we al heel lang toe naar één manier van aansturen en ook één penvoerderschap. Van belang voor nu is dat op de inhoud, van "wat doen de sociale wijkteams nou precies?", daar willen we heel veel op door ontwikkelen, maar op die inhoud komen we voor de zomer terug. Dat stond ook in het memo en het lijkt me wel van belang, want ik denk dat een heleboel van u wel opvattingen heeft over: wat doen de wijkteams nu en wat zouden we vinden dat ze meer of minder moeten doen? De achtergrond van het besluit dat we hebben genomen is deels op de inhoud gebaseerd, maar op die inhoud komen we vlak voor de zomer terug. Op sheet numero 6, 'Waarom steeds verdere integratie van de organisaties', ziet u wel een aantal dingen die we willen bereiken. We willen meer integratie, een betere effectiviteit en ook de kwaliteit van de ondersteuning aan de inwoners verbeteren. De sociale wijkteams worden best goed gewaardeerd, maar die waardering kan best beter. We merken ook dat, naast het contact met de inwoners, dat er ook aan de binnenkant van de, of de achterkant, of de binnenkant van de wijkteams meestal het één en ander te verbeteren valt aan de samenwerking. Het mag eigenlijk niet uitmaken bij welke club je komt, je moet gewoon goed geholpen worden. Maar dat betekent ook wel iets ten aanzien van wat we van de sociale wijkteams vragen. Ik herinner me een debatje van drie jaar geleden waarbij ook gevraagd werd: moeten we ook nog plastic zakken gaan uitdelen? Dat kan nu nog wel, maar er zijn dus heel veel taken, taakjes en werkjes bijgekomen de afgelopen jaren, waarvan je je af kan vragen of dat bij heeft gedragen aan de rolopvatting en de invulling daarvan, de capaciteit komt dan verder onder druk van de wijkteams. Op sheet 7 ziet u

wat we dan eigenlijk willen. We willen een opdrachtgever voor de komende drie jaar waarbij het dan zo is dat we na een jaar gaan evalueren, wat het komende jaar, eigenlijk het komende halfjaar, gaan we het gesprek aan over de inhoud. Dat doen we ook met u. Daar zitten dan eigenlijk een paar gesprekken. U weet, voor Jeugd zitten we midden in een governance discussie die kan leiden tot hele andere manieren van werken, andere manieren van organiseren. Dat kan ook iets betekenen voor de Jeugdteamleden in het sociale wijkteam. Ook binnen de rest van het sociale wijkteam gaat er veel gebeuren. Dus na een jaar willen we evalueren en dan kan die opdracht worden aangepast. Hoe ziet het er dan uit? Dan is er één partij penvoerder en dat vergemakkelijkt het contact tussen ons en de sociale wijkteams en maken het ook duidelijker om te sturen. Resumerend, waar nu, dit willen we nu doen omdat per eind dit jaar de huidige contracten aflopen. We willen duidelijkheid geven aan betrokken partijen. Nu op dit moment verandert er nog niks aan de opdracht of aan het aantal partijen of aan de betrokken partijen zelf. Er verandert ook niets aan het toegekende budget. Nogmaals, dit najaar beslissen we over de inhoud van de opdracht en dit doen we mede afhankelijk van de uitkomst van diverse regionale en lokale discussies. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. U zou zelf ook bekijken hoeverre dat u de betrokken bestuurders in het eerste deel er al bij zou willen betrekken. Wilt u dat nog? Want anders ga ik nu naar de fracties.

De heer Van der Linden: Ik kan me voorstellen dat het handig is omdat ze even in ieder geval hun gezicht laten zien en even iets toelichten.

De voorzitter: Ja, dat lijkt me ook.

De heer Van der Linden: Laat ik het ook even aan u over.

De voorzitter: Ja, prima. Wie wil beginnen? Mevrouw Theunissen.

Mevrouw Theunissen: Dan ga ik als eerste aftrappen. Dank voor de uitnodiging alleszins om ook iets toe te kunnen lichten. Ik denk dat het belangrijk is om toch even in de context te plaatsen, sociale wijkteams zijn wij met partners al een lange tijd onderweg. Wij hebben op dit moment 5 teams actief, 100 professionals en 6 inlooppunten. Die 100 professionals die zijn eigenlijk zowel uit de verschillende organisaties afkomstig, maar ook Jeugd, vanuit de regionale opdracht, dat is goed om te beseffen, die zitten daar ook in gestationeerd. Wat wij de afgelopen periode toch echt gemerkt hebben is dat we, als we inhoudelijke resultaten willen boeken, dat we onze samenwerking moeten verstevigen en ook toch met elkaar gezamenlijk een strategisch partnership aangaan, MEE-Vivenz, Stichting Jeugdteams. We zien eigenlijk ook wel de mogelijkheid om de sociale wijkteams echt goed te kunnen faciliteren op dat inhoudelijke resultaat. Daar is het wel van belang dat het inhoudelijk resultaat ook echt goed gedefinieerd wordt, ook door de raad, ten aanzien van wat voor resultaten willen we nu op welke termijn zien. Dus we zijn blij met het initiatief vanuit de raad en de gemeente dat daar ook op geacteerd wordt en ook samen bij stilgestaan wordt. Wij hebben dat denk ik ook nodig om de komende jaren dit verder in de uitvoering ook goed vorm te gaan geven en op

die wijze ook echt dat inhoudelijk resultaat ook te gaan boeken. Daarnaast zijn wij natuurlijk ook met onze professionals voortdurend in beweging ten aanzien van bijvoorbeeld het thema normalisering: hoe kunnen we meer, dicht bij de gewone burger de oplossingen vinden? Welke zorg is daarin nog extra nodig? Hoe ziet het zorglandschap er precies uit? Dat zijn allemaal dingen die ook weer verder worden uitgezocht. Nu komt mijn kind er doorheen lopen. Even kijken hoor. Kan iemand naar de volgende dia gaan? Dankjewel. Dus de inhoudelijke opgave die wij nu eigenlijk ook al vanuit de terugblik zien, is meer inzetten op preventie, het werken op de vindplaatsen, het normaliseren meer in de cultuur borgen, in de aanpak armoede en schulden, in de ketenaanpak verder verscherpen en natuurlijk veiligheid van kinderen en volwassenen zijn altijd ondergrens en dienen wij ook goed op te acteren. Maar de wethouder gaf het ook al aan: de afbakening van taken, wat leg je nu wel neer bij het sociale wijkteam en wat niet, is van belang dat ook in die inhoudelijke opgave verscherpt wordt: waar vinden wij dat het wijkteam wel van is en wat moeten ze vooral niet doen? Afgelopen periode hebben we gewerkt aan de integrale klantroute waar het proces van vraagverheldering ook in een rol heeft gespeeld en zetten we natuurlijk ook graag door in de volgende jaren aangezien daar ook een positieve evaluatie uit naar voren is gekomen. Verder denken we ook dat de samenwerking met andere partners nog verstevigd moeten worden, zoals de SDD, de huisartsen, de scholen, Veilig Thuis en de woningbouwcorporaties en willen we ook keuzes maken in de methodes die gehanteerd worden, meer dan dat er nu al gebeurd is. Dan mag ik naar de sheet... En dan geef ik ook het stokje over aan Michiel.

De heer Van der Vlies: Akkoord, voorzitter?

De voorzitter: Akkoord.

De heer Van der Vlies: Dan neem ik heel kort even het stokje over, want een aantal punten zijn ook al in de presentatie van de heer Van der Linden genoemd. De eerste is het stoppen met onderaannemers, waarin de sheet die de heer Van der Linden liet zien ook wat de overwegingen zijn. In formele zin, wij hebben op dit moment als MEE-Vivenz naast de regionale opdracht Stichting Jeugdteams een lokale opdracht van de gemeente Dordrecht waarin we een aantal partijen inzetten als onderaannemer, om die terminologie maar even te gebruiken, dat betekent heel simpel dat we medewerkers van die organisaties inzetten voor het wijkteam Dordrecht. Onderdeel van het besluit van de gemeente is ook om te stoppen met het inzetten van medewerkers van onderaannemers waaronder medewerkers allemaal in dienst te laten komen van de hoofd, of eigenlijk de twee partijen die straks het sociaal wijkteam gaan er mensen verantwoordelijk worden voor de realisatie van de inhoudelijke opdracht. Daar liggen een aantal redenen aan ten grondslag, is denk ik ook wel goed voor even vanuit ons perspectief te noemen. We hebben afgelopen jaren, met alle waardering voor de inzet die gepleegd is, gemerkt dat het werken met veel partijen ook veel afstemming vraagt waardoor ook kosten gemaakt worden in die zin door voorafstemming en dat we ook zagen dat kosten voor de inzet van medewerkers wegvloeiden uit het wijkteam naar de organisaties van de onderaannemers. Dat zijn sowieso twee redenen waarom het een meerwaarde heeft om te stoppen met onderaannemers en medewerkers echt een werknemer van sociaal

wijkteam Dordrecht te laten zijn. Dus dat is ook de binding voelen met het wijkteam. Een tweede belangrijke die u ook heeft kunnen lezen in de brief van het college, is dat er gewerkt wordt met penvoerderschap. Technisch gezien betekent penvoerderschap dat één van de twee partijen, en het voorstel is MEE-Vivenz, de partij wordt aan wie de subsidie wordt verstrekt, maar ik wil benadrukken dat Stichting Jeugdteams en wij echt samen staan voor de opdracht. We gaan samen pakken we de handschoen op om de inhoudelijke opdracht die nu geformuleerd wordt om daarop te gaan inzetten vanaf 2021 met alle stappen die we nu ook al aan het zetten zijn in het kader van de doorontwikkeling van het wijkteam. Mevrouw Theunissen heeft daar inhoudelijk ook al een aantal zaken opgenoemd. Ik wil één organisatorisch even heel kort toelichten en dat heeft te maken met de samenwerking bedrijfsvoering. Maar ik denk als beide organisaties dat als we echt een slag wil maken, dat we niet de bedrijfsvoering puur vanuit twee organisaties moeten laten werken voor de medewerkers van het sociaal wijkteam, maar dat we ook op het vlak van bedrijfsvoering, kwaliteit en expertise de handen ineen moeten slaan en moeten kijken waar we ook functies kunnen integreren. Dus dat proces is ook onderdeel van de doorontwikkeling. Staat ook nog kort dat we kijken naar inzet van deskundigheid op diverse organisatieniveaus. Nu zie je dat in de praktijk heel veel inzet van onze medewerkers op wijkniveau plaatsvindt. We zijn samen met de gemeente ook als onderdeel van de takendiscussie aan het onderzoeken: welke expertise moeten we nu wellicht niet op wijkniveau maar op stedelijk niveau organiseren, bijvoorbeeld op het vlak van armoede en schulden, maar er zijn mogelijk ook andere thema's te bedenken waarbij we ook gebruik willen maken van de regionale expertise die we vanuit beide organisaties in huis hebben. Tot slot, maar dat is ook verbonden met de inhoudelijke opdracht, zijn we met de gemeente aan het doorpraten over wat relevante KPI's zijn omdat we, gekoppeld aan een duidelijke afbakening van taken, ook de organisatie willen insteken op echte resultaatgerichtheid, dus ook gaan sturen op resultaten waar we afspraken over maken. Dat kan alleen als we daar goede KPI's met elkaar over afspreken. Dat, voorzitter, even nog als aanvulling van mijn kant. Dat was volgens mij ook de laatste sheet, als ik het goed heb.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw Theunissen en de heer Van der Vlies. Dan ga ik nu eventjes naar de commissieleden kijken met de vraag: wie wil hier zo meteen een reactie op geven of een debatje voeren met de wethouders? Want dat gaan we dan, ik zie de heer Van Verk. Zijn er nog meer? Ik wil graag op raadsvolgorde wil ik dan gaan. Dan begin ik, voorzitter voor de snel... Of ben ikzelf, begin ik met het woord te geven aan de heer Van der Net van de VVD.

De heer Van der Net: Kijk, dat was opeens onverwacht. Ik dacht: dan komt eerst de heer Van Verk. Maar dank, voorzitter. Ik zit altijd, als ik dit weer hoor, het is wel weer heel veel beleids- en bestuurlijke taal. De governance an sich, de wijziging die begrijp ik, maar het gaat natuurlijk met name over de inhoud: wat doe je wel en wat doe je niet? Dat is met name de afbakening van taken die de laatste spreker ook aangaf. Dat moet heel erg duidelijk zijn. Hoe doe je dat dan ook en hoe meet je uiteindelijk ook de resultaten van wat je doet? Dat is ook aangegeven door de laatste spreker en dat vinden wij vanuit de Dordtse VVD eigenlijk wel het belangrijkste. Dus die inhoud wordt dadelijk toch voor ons wel heel erg bepalend, want we hebben toch wel het idee dat op dit

moment de wijkteams een beetje lijken op de Chinese bordjes in het circus dat ze al die bordjes moeten laten draaien constant. Dat is van hot naar her. Dan moet je echt heel duidelijk weten: wat doe je wel en wat doe je niet. Ook af en toe, wanneer zeg je ook gewoon: nee, dat is niet aan ons. Dus als we het begin eventjes afpellen van wat ik nu gehoord heb, denk ik dat wij daar positief in zitten, maar het gaat met name dan wel om de uitwerking en de inhoud en hoe we uiteindelijk kunnen vaststellen wat er dan ook wordt gedaan en of dat wel ook goed gedaan wordt en dat dat invloed heeft. Dat was hem, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van der Net. Dus daarmee geen echte concrete vraag aan de wethouder?

De heer Van der Net: Nee, want ik zie deze constructie met name inderdaad vanuit governance. Die begrijp ik vanuit één penvoerder, maar het gaat ons met name dadelijk om de inhoud en daar gaat toch met name wel onze interesse naar uit naar die discussie om daar heel goed naar te gaan kijken. Dat was het, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Ik krijg een opmerking van mevrouw Koene dat we toch afgesproken hebben dat de spreekvolgorde van de raad doen. Dat klopt. Ik heb gevraagd om: reageer even wie er wat wil zeggen, wie in debat wil gaan. Ik heb het handje, dat is een nieuw fenomeen in Microsoft Teams, van mevrouw Nijhof heb ik niet gezien. Ik concentreer me nu echt alleen maar op de chat. Dus vandaar dat ik bij Van der Net ben begonnen, maar geef nu graag het woord aan mevrouw Nijhof.

De heer Van der Net: Voorzitter? Even nog een tip. Degenen die op een iPad zitten zoals ik, die hebben dat handje weer niet. Dus die moeten wel via de chat dat doen. Even.

De voorzitter: Ik wil ook voorstellen dat wij dat handje echt niet gaan gebruiken voor deze vergaderingen.

De heer Van der Net: Nee, ik vind het prima.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter, mag ik heel even reageren op de tip van mijnheer Van der Net? Ik zit ook op een iPad, maar je kunt wel degelijk op de iPad het handje opsteken. Dus dan wil ik graag uitleggen hoe dat moet. Ik ga even reageren op, laten we zeggen, de presentatie. Ook wij kunnen wel zeggen, en we hebben natuurlijk dat afgelopen jaar ook wel laten weten dat we wel blij zijn met, laten we zeggen, deze weg die gevolgd gaat worden. Dus op inhoud, want daar ga ik wel even aansluiten op de heer Van der Net, een integralere wijze van samenwerken en een effectieve wijze vanuit de wijkteams. Waar ik alleen nog wel wat vragen over heb is: de inhoud die komt, begrijp ik, nog voor de zomer, komt er nog een inhoudelijk plan waar we op kunnen reageren. Ik heb even, ik heb eigenlijk een vraag over de organisatievorm. Want er wordt gezegd: één penvoerder. Betekent twee entiteiten, volgens mij, in deze stichting. Dus dat betekent Stichting Jeugdteams en MEE-Vivenz. Waarom is er niet direct, dat is gewoon eigenlijk een vraag, waarom is er eigenlijk niet direct gekozen voor, want als wij straks,

stel dat we straks het contract eventueel zouden ontbinden van deze twee entiteiten aan het eind van dit jaar, bijvoorbeeld van de Stichting Jeugdteams. Waarom is er niet gekozen om direct eigenlijk één entiteit de baas te laten worden, zodat je ook niet zit met twee bestuurders die op deze organisatie zitten, wellicht ook heel veel, denk ik dan maar even, overhead en dat soort zaken vermijdt. Daarnaast heb ik ook een vraag over deelname van MEE-Vivenz. Ik weet dat MEE-Vivenz de bestuurlijke opdracht ook gekregen heeft twee jaar geleden om door te ontwikkelen. Zij hebben volgens mij ook als opdracht de cliëntondersteuning die ze uit moeten voeren, onafhankelijk. Hebben we jaren discussie over gevoerd. Hoe verhoudt zich straks dit, stel dat dit allemaal doorgaat op deze manier, hoe verhoudt zich die taak straks tot, laten we zeggen, de wijkteams waar zij dus uitvoerders worden? Goed, misschien kunnen de bestuurders dat uitleggen of de wethouders. Dat is even, goed, voor zover. Goed, er wordt nu gezegd in de stukken, volgens mij, dat er... Ik had gevraagd om wat financiële onderbouwing. Er wordt gezegd: we doen al 9 miljoen, dat is het gebruikelijke bedrag, daar gaan we dit uit doen. Maar hoe is dat bedrag dan verdeeld en waar komt dat bedrag dan vandaan? Want is dat dan een bedrag wat deels vanuit de jeugdgeden komt of komt het ook uit de Wmo-gelden? Daarnaast wat mij ook wel in ieder geval bezighoudt, maar dat zal ook wel, als we straks over de inhoud praten, ook wel weer terugkomen, is dat er hier gesproken wordt over een wijkteam van 0 tot 100, waar we eigenlijk om gevraagd hebben, maar als het gaat over de wettelijke taak vanuit de Wmo, als het gaat over die, ook bij die, trouwens, bij de jeugdteams is belegd, die van de toegang tot zorg, waarom is er dan niet ook direct gekozen voor bijvoorbeeld invoeging van inhoudelijke experts die ook, laten we zeggen, zorg van 18 tot 100 indiceren om zo ook veel efficiënter en effectiever te kunnen handelen? Dat zijn mijn vragen even tot nu toe.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Nijhof. Dan gaan we verder met de heer Boersma.

De heer Boersma: Voorzitter, dank u wel. Ik heb een aantal vragen voor de beide wethouders. Drie vragen om precies te zijn waarvan één vraag eigenlijk aansluit op de vraag van mevrouw Nijhof, of de gekozen methode, één penvoerder en twee stichtingen, of dat voldoende mogelijkheden biedt om echt die jeugdteams en sociale teams helemaal te integreren. Is er nu niet, waarom is er nu niet al gekeken op basis van de ervaringen die we de afgelopen jaren hebben met de wijk- en de jeugdteams, de sociale teams, naar de mogelijkheid van één organisatie? De tweede vraag, en dat was eigenlijk mijn eerste vraag: we hebben het nu al over de nieuwe organisatie, over de governance en over het hele verhaal wat de heer Van der Net zo mooi beleids- en bestuurlijke taal noemt, maar zou je eigenlijk niet eerst de inhoudelijke opdracht moeten formuleren waar de organisatie eigenlijk logisch uit voortvloeit? Dat is een beetje even een vraag terug naar de basis, zou ik graag een reacties van de wethouders ook op hebben. De derde vraag is: we hebben aan het stuk gekregen uit Zwijndrecht van de heer Van Verk. Ik ben ook wel benieuwd of misschien de wethouders daar een eerste reactie op kunnen geven of er überhaupt naast de geschetste scenario's in de brief van de wethouders ook naar andere opties gekeken is? Vervolgens wil ik graag vast wat kaders meegeven voor de inhoudelijke behandeling die nog volgt, dat die vast meegenomen kunnen worden, dat dat duidelijk is waar wij straks vanuit onze fractie onder andere toch wel de plannen op zullen beoordelen. Dat is ten eerste is dat vooral

professionals de ruimte moeten hebben die ze nodig hebben en dat er voldoende kwaliteit ook gewaarborgd is in de sociale teams. Tweede is dat de sociale teams laagdrempelig blijven maar dat, wat we ook al eerder in de commissie met elkaar besproken hebben, het heel belangrijk is dat de expertise vooral bij de intake zit, dat daar al een eerste beoordeling gemaakt kan worden wat er echt nodig is. Derde is wat al genoemd werd met presentaties, we gaan ons meer richten op preventie. Ik denk dat het wel heel goed is gezien de discussies dat wij ook in de commissie gevoerd hebben dat we wel heel scherp met elkaar maken op inhoud wat we dan ook echt onder preventie verstaan. Twee is dat naast de preventie, werd ook al wel even genoemd: hoe gaan we normaliseren? Hoe gaan we de toegenomen medicalisering doorbreken? Dat heeft natuurlijk ook te maken met de manier waarop er geïndiceerd wordt. Dus kijk daar ook heel goed naar bij het ontwerpen van de inhoud. Als laatste, en dat is eigenlijk ook wel een hele belangrijke in dat samenvoegen van die hele jeugdteams en sociale teams, dat is het ontschotten en integraal werken, ook financieel zou dat natuurlijk heel mooi zijn vanuit de verschillende pijlers jeugdzorg, passend onderwijs, Wmo et cetera. Daarbij is het van belang dat de zorgaanvraag bepalend is en niet de schotten die wij met elkaar opgetrokken hebben. Zijn we dan, of zijn er domeinen en de organisaties die nu samen moeten gaan werken in de sociale teams, zijn die voldoende in staat om over hun grenzen heen te kijken? Dan is dan de vraag: welke structuur is daar ondersteunend aan? Dan ben ik eigenlijk weer terug bij mijn eerste twee vragen. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Boersma. Dan geef ik nu graag het woord aan de heer Van Verk.

De heer Van Verk: Dank u, voorzitter. Ik heb de heer Van der Net horen pleiten voor de inhoud en mevrouw Nijhof sloot erop aan, maar helaas, vanavond staat de inhoud nog niet ter discussie. Ik ben met de heer Boersma eens dat eigenlijk de inhoud leidend zou moeten zijn voor de organisatiestructuur die je kiest. Dat gezegd hebbende, constateer ik tegelijkertijd dat we wel een aantal positieve ontwikkelingen zien in het voorgestelde model. Ik ben er erg blij mee dat we stoppen met allerlei onderaannemers die onnodig de kosten opjagen en erg veel overleg vergen. Het wordt duidelijk, er wordt, één organisatie komt er, nee, er komen twee organisaties met één penvoerder waarbij ook nog eens wordt gekeken inhoudelijk of je een onderscheid kan maken tussen mensen die in de wijk werken en expertise die je veel beter op stedelijk niveau kan organiseren. Een stelling die wij in ieder geval al enige jaren inhuldigen: zet mensen in daar waar zij zich prettig bij voelen en de resultaten zijn gelijk stukken beter. Wat ik niet in het verhaal gehoord heb maar waar ik eigenlijk al even van uitga, maar dat is een vraag aan de bestuurders en het maakt mij niet uit welke bestuurder, maar ik neem aan dat de Stichting De Sociale Basis een uitvoerende organisatie wordt en dat het beleid vanaf nu bepaald wordt door de gemeente. Lokaal en niet meer regionaal, maar door de gemeente. Vervolgens kan ik me wel vinden in de vragen die een aantal mensen stellen met betrekking tot de organisatievorm. Wij zouden ervoor willen pleiten dat we zo snel als mogelijk naar één organisatie gaan met één directeur en één managementteam. Als ik het nu lees, dan zie ik toch minimaal twee organisaties maar eigenlijk misschien nog wel drie, met drie bestuurders, drie management teams wellicht. Daar moeten we zo snel mogelijk van af, want daar loopt het geld op weg. Daar moeten we dus ook mee

kappen. Als we daadwerkelijk kosten willen besparen, moeten we de stappen zetten zoals die nu worden gedaan, zowel op het wijkniveau als op het hogere niveau van de organisatie. Wat ons betreft zou dat eigenlijk dit jaar moeten gebeuren en uiterlijk 2021 moeten worden ingevoerd en niet drie jaar de tijd nodig hebben. We hebben immers al twee jaar geleden hebben we vastgesteld dat we naar een zorgnetwerk wilden van 0 tot 100 jaar. Die opdracht is toen verstrekt en ik begrijp dan ook niet dat we nu opnieuw drie jaar er aan toe moeten voegen à de som van miljoenen gulden, euro's, om dit nog eens een keer te realiseren. Kortom, veel sneller en veel efficiënter en veel directer. Voorzitter, ik heb voor het penvoerderschap, ook daarin zie ik problemen op het moment dat je met twee organisaties één penvoerder hebt. Dat lijkt allemaal ideaal, maar dat kan en dat zal waarschijnlijk intern tot spanning kunnen leiden: wie verdeelt wat en wie is de verdelende rechtvaardigheid? Verder vind ik het curieus dat er in één van de sheets staat dat er wel de overtuiging is dat sommige taken van de stichting regionale schaal nodig hebben, maar we weten nog niet welke. Als je dat dan niet weet, ga ze dan niet zitten verzinnen, want hou het dan gewoon goed lokaal. Als Zwijndrecht, waarin we eigenlijk toch wel een beetje dezelfde bewegingen zien, als die ook zeggen: wij willen eigenlijk binnen diezelfde organisatiestructuur werken, dan zouden we ons daar open voor moeten stellen met dien verstande dat samenwerking is goed, zolang ze maar met hun vingers uit onze portemonnee blijven. Want daar ben ik helemaal klaar mee. Wel rijst bij mij de vraag wat dadelijk nog de positie van de Stichting Jeugdteams is. Volgens mij kan die dus zonder meer fuseren met de nieuwe Stichting De Sociale Basis. Dat gaat fikse kosten opleveren en daar willen we wel graag een overzicht van hebben. Voorzitter, ik wou het daar voor dit moment bij laten.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Verk. Ik was bijna bij mevrouw Koene, maar de heer Burakçin die gaat toch nog eventjes voor vanuit GroenLinks vanwege de raadsvolgorde. De heer Burakçin.

De heer Burakçin: Mijnheer, mevrouw Koene die had van mij wel gemogen hoor, dus. Maar goed. Maar als u mij toch het woord geeft. Heel veel dingen zijn al gezegd, voorzitter, maar een aantal dingen wat ik toch nog wil aanstippen. We staan in ieder geval niet onwelwillend tegenover de constructiewijziging zoals geschetst. Wat de heer Van der Net en nog een aantal anderen collega's ook zeiden, wat ons aanspreekt is dat in ieder geval concrete doelen gesteld gaan worden en duidelijker gestuurd kan worden. We verwachten in ieder geval ook dat het achteraf ook goed te meten is, alles wat beoogd wordt. We zijn het in ieder geval eens met de lijn die gevolgd wordt om steeds meer richting een integrale organisatie te gaan waarbij dus efficiënter, slagvaardiger en vooral minder bureaucratischer gewerkt gaat worden. Volgens mij hebben natuurlijk de twee bestuurders dat al aangestipt, maar wat ons betreft kan die integraliteit wat verder bevorderd worden. We zijn dan ook van mening dat het wijkteam dus verder versterkt dient te worden met expertise, met medewerkers die zich bezighouden met de regionale taken zoals bijvoorbeeld de Wmo maatwerkvoorzieningen. Op die manier kom je niet alleen uit bureaucratie maar dan organiseer je ook meteen de zorg van dichtbij. Dus daar zou ik misschien nog eventjes een reactie van de wethouder willen horen wat hij daarvan vindt. Tot zover de eerste termijn.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Burakçin. Mevrouw Koene geeft aan...

De heer Van Verk: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Van Verk.

De heer Van Verk: Mag ik een vraag stellen aan de heer Burakçin?

De voorzitter: Dat mag.

De heer Van Verk: Zo nu en dan viel zijn stem weg als hij voorovergebogen richting zijn computer waarschijnlijk, dan gaat hij vanaf de microfoon vandaan.

De voorzitter: Stelt u uw vraag.

De heer Van Verk: Hij had het over regionale taken. Maar ik kon niet helemaal horen wat hij nou precies zei. Zou u dat even kunnen herhalen, mijnheer Burakçin?

De voorzitter: Mijnheer Burakçin.

De heer Burakçin: Voorzitter, wij geven dus aan dat het wijkteam dus versterkt moet worden met taken die regionaal bezig '...', dus de SDD-taken bijvoorbeeld, een consultant die bijvoorbeeld toegevoegd kan worden in het wijkteam zodat dus veel meer integraal er gewerkt kan worden. Dat is eigenlijk wat ik zei.

De heer Van Verk: Helder. Dank u. Ik ben het ermee eens.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we nu naar de beantwoording van de wethouders. Ik begin bij wethouder Van der Linden.

De heer Van der Linden: Dank u wel. Dank u wel voor de reacties op de inbreng in de inleidingen. Dat u ook ziet dat de beweging die we maken, de een zegt: dat had sneller gemoeten, de ander zegt: hartstikke goed, dat die bijdraagt aan wat we willen. Heel vele van u refereren dan meteen aan de inhoud, dat is hartstikke goed natuurlijk, want daar gaat het uiteindelijk om, daar doe je het voor en daar doe je het mee, maar daar komen we dus op terug. Een paar concrete vragen zijn nog gesteld. Mevrouw Nijhof vraagt: waarom niet in één keer naar één organisatie? Dat willen we toch laten afhangen van de discussies die nog gevoerd worden. Dan kun je de definitieve keuze gaan maken. Een andere vraag was: moet er ook niet ruimte komen voor 18 tot 100? Die capaciteit is er al, daar wordt ook zorg op verleend, ook in de huidige teams. Veel, eventjes zienswijze meegegeven. Even kijken hoor. De heer Van Verk leek een beetje te zeggen alsof het drie jaar zou duren dat we resultaten zouden zien. Dat is niet de gedachte. We zijn toe aan een nieuw moment, vandaar dat we een lange periode willen. Maar we gaan dus wel aan de hand van de inhoudsdiscussie, kunnen we heel goed gaan formuleren na een jaartje: dit blijft zo en dit willen we anders. Dat gaat ook denk ik steeds het gesprek blijven. Dus het is niet over een jaar klaar, we blijven door ontwikkelen op wat we aan het doen zijn met elkaar. Uitgangspunten wijzen je inderdaad ook, daar verwijst de heer Van Verk dan nadrukkelijk naar, dat wat je lokaal

kan doen, dat je dat ook lokaal gaat doen. We weten allemaal, we zitten in diverse regionale discussies. Ik ben er van overtuigd, als ik het heb over jeugd, alleen al de brief van de jongen maakte duidelijk: er zullen altijd regionale invalshoeken nodig blijven. Dat helpt ook, de regio heeft ons veel gebracht. Maar we weten ook dat een deel van het succes, ik zeg maar even, een deel van de dingen die bij ons goed zijn gegaan, zijn goed gegaan omdat we zelf de regie hebben gepakt en zelf vanuit ons beleidsplan een aantal dingen hebben opgepakt, daar zelf ook geld in hebben gestopt, bijvoorbeeld de vraag toeleiding, wat ook blijktens de taskforce resultaten, of de taskforce onderzoeken, heeft geholpen. Dus een deel van die oplossing, los van alle grote discussies die je ook kan voeren over: is er wel voldoende geld en bla bla bla bla, een deel van die oplossing heeft echt te maken met de lokale regie die je pakt of, en dat zie ik ook in de omgeving, dat zie ik ook in de rest van het land wel, die je nog niet pakt voor Wmo en andere zorg '...' van andere bewegingen.

De voorzitter: Wethouder? Ik onderbreek u even. U krijgt eerst een interruptie van de heer Van Verk en dan geef ik daarna mevrouw Nijhof even het woord.

De heer Van der Linden: Oké, dank u wel.

De voorzitter: De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Dank u, voorzitter. Ik hoor de wethouder een paar dingen zeggen over, een paar redenen aangeven waarom er nog niet naar één organisatie zou kunnen worden gegaan, want er moeten nog een aantal discussies worden gevoerd. Eén daarvan duidt hij, dat is namelijk de discussie over de inhoud, als ik het goed begrijp, en aan de hand daarvan zou dan opnieuw worden gekeken op welke wijze de organisatie eruit zou moeten zien. Ik vind dat eerlijk gezegd toch wel een ongelukkige gang van zaken om twee redenen. Op deze wijze blijft de organisatievorm blijft eigenlijk toch een beetje onduidelijk en vaag, want als je één organisatie hebt, dan weet je in ieder geval welke gesprekspartner je hebt en een penvoerder is bij mij nogmaals niet gelijk aan een gesprekspartner. Ten tweede kan dat tot blijvende onrust leiden binnen de werknemers van de organisaties. Dat werkt niet prettig, dat werkt over het algemeen verlamdend. Dus we kunnen verschillende discussies voeren over de inhoud van de twee, vind ik uitstekend, uitermate noodzakelijk gezien de ontwikkelingen van de laatste jaren, maar dat kan volgens mij binnen die ene organisatie mits je aangeeft dat mensen hun rechtspositie niet verliezen, een belangrijke gegeven voor wanneer je een goeie reorganisatie op gang moet brengen. Voor wat betreft de regionale invalshoek: u heeft gelijk, de minister roept dan ook, de minister die heeft het overigens ook allemaal overgedragen aan de gemeenten, dus hij mag roepen wat hij wil, maar gaat hij er nog echt over? Dat is de eerste vraag die je je moet afvragen. Ten tweede, wat hij heeft geroepen is dat de inkoop vooral regionaal geregeld moet worden. Ik heb in zijn brief, die ik ook tot mij heb genomen, heb ik geen letter gelezen over wie dat dan gaat betalen. De rekening ligt gewoon bij de verschillende gemeentes. Dus in die zin denk ik dat het bij die minister allemaal niet zo'n vaart loopt, vooral veel ketelmuziek is maar weinig inhoud, maar dat is mijn opvatting. Maar het gaat me meer om de manier waarop het proces nu gevoerd wordt.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof, wilt u daarop aansluiten of heeft u echt een ander punt?

Mevrouw Nijhof: Ik wil deels daarop aansluiten, want ook op wat u zegt dat wij, dat moet in afwachting zijn van een aantal regionale besluiten die dan al genomen moeten worden, maar stel nou dat wij als Dordrecht, stel dat wij als Dordrecht, want ik ga er echt vanuit dat wij de Stichting Jeugdteams bijvoorbeeld gaan evalueren, daar hebben we natuurlijk ook al een tijd om gevraagd, stel dat wij zouden zeggen: wij willen dit niet meer op deze manier; wij willen als Dordrecht van het contract af. Wat gebeurt er dan, vraag ik me dan af. Heeft u daar een idee van of wij dat überhaupt kunnen doen of dat dat niet mogelijk is omdat we nu eenmaal in die gemeenschappelijke regeling verstrikt zitten. Wat is dan de verhouding tot dit plan wat er ligt? Want als dat al niet mogelijk is, dan bind je je nu alweer met dit plan ook aan iets wat we misschien eigenlijk helemaal niet willen.

De voorzitter: Oké, mevrouw Nijhof, voor dit moment even. Ik probeer even in de goede volgorde dat de wethouder zo meteen de beantwoording compleet kan maken, geef ik ook nog even het woord aan de heer Boersma.

De heer Boersma: Voorzitter, dank u. Even nog als aanvulling op de vraag van mevrouw Nijhof, de intentie van het college is om een meerjarige subsidie te gaan verstrekken voor drie jaar aan zowel Stichting De Sociale Basis als Stichting Jeugdteams, maar hoe verhoudt zich dat, wat mevrouw Nijhof zegt: gaan we dan eigenlijk, hoe zitten we straks formeel dan eigenlijk als we met de Stichting Jeugdteams een contract afsluiten? Hoe werkt dat? Hoe werkt dat ook als wij voor drie jaar aan subsidie aan Stichting Jeugdteams verstrekken en na een jaar zeggen: we concluderen toch dat we Stichting Jeugdteams, het jeugdteam en sociaal team, zo in mekaar willen schuiven dat het gewoon één organisatie wordt en we willen de jeugdprofessionals graag onder Stichting Sociale Basis, hoe we dat gaan noemen. Is dat realistisch of zou je niet beter kunnen zeggen: dan beginnen we gewoon met een subsidie voor een jaar en dan evalueren we en pas daarna gaan we naar een meerjarige subsidie?

De voorzitter: Wethouder Van der Linden.

De heer Van der Linden: Dank u wel. Er worden hier eigenlijk twee varianten van dezelfde vraag gesteld: wat gebeurt er als je er vanaf wil? Wat gebeurt er als je zou integreren? Dat is natuurlijk ook het doel van de discussies die we nu hebben. U weet dat er in het kader van die hele governance opdracht wordt gekeken: hoe kunnen wij dit op de beste manier organiseren? Onderdeel daarvan is een evaluatie van de dingen die we hebben uitgevonden de afgelopen jaar, de SOJ, de '...' stichting en ook de samenwerking die we hebben in de regio met de tien gemeentes van nu en ook waar we op samenwerken. Dat kan leiden tot de conclusie: op deze manier moeten we het niet meer doen. Dan kunnen we er dus ook vanaf. Ik heb geen enkele aanleiding om te denken dat er niks gaat veranderen. Ik heb ook geen aanleiding om te denken dat alles gaat veranderen. Maar dat gaat blijken uit het onderzoek en daar wordt u natuurlijk ook volop bij betrokken, zoals u weet. Dus in principe is alles mogelijk en na een jaar, zoals ook al in de stukken staat, gaan we kijken of het werkt. Als het niet werkt, dan kunnen we ons daarop aanpassen. Natuurlijk, daar horen dan gevolgen bij. Zoals u ziet, hebben

we nu al een paar keer samenwerkende clubs in één club gezet. Dat kan nog een keer. Hangt ook af, de Stichting Jeugdteams die we nu kennen, die wijkt af van de SOJ en die werkt namens tien gemeentes. U ziet allemaal lokale bewegingen ook in andere gemeentes ontstaan. Dat gaat ook voor een deel bepalen hoe de stichting zich natuurlijk gaat organiseren de komende tijd. Dus laten we daar niet op vooruitlopen. In principe kan alles wat we het komende jaar gaan ontdekken en elk gevolg dat we aan de evaluatie willen geven, kan georganiseerd worden.

De voorzitter: Heeft u daarmee alles gezegd wat u wilde zeggen, wethouder?

De heer Van der Linden: Ja, ik denk het wel. Volgens mij wel. Er was nog een vraag van de heer Burakçin over, maar die ging meer over de Wmo, volgens mij, dus ik denk dat ik collega Heijkoop eventjes deze plek geef.

De voorzitter: Oké. Dan gaan we naar wethouder Heijkoop.

De heer Heijkoop: Voorzitter, dank u wel. Volgens mij is collega Van der Linden redelijk volledig geweest. We bespreken vanavond natuurlijk ook vooral over de organisatie. In juni gaan we het inhoudelijke gesprek met elkaar voeren en dat is natuurlijk inderdaad het meest interessante gesprek waarbij duidelijk is dat het beleid vanuit de gemeente gemaakt wordt en we de uitvoering bespreken met de uitvoerende partijen die ook vanavond aan het woord zijn geweest. Er zijn wat vragen over ook van: waarom niet helemaal samenvoegen? Dat is in deze fase zeker niet opportuun. Wij denken dat dat veel onrust geeft, het geeft veel kosten. Er is nu niet sprake van veel overhead, er is veel expertise binnen beide partijen aanwezig en ze werken ook wel met één management team. Dus we gaan er gewoon van uit dat dit gaat lukken. Mocht het niet lukken, dan kan het natuurlijk noodzakelijk zijn om alsnog in te grijpen en wel tot verregaande stappen met bijbehorende kosten te komen. Maar we hebben eigenlijk alle vertrouwen in dat dit gaat werken. We kunnen ook niet in de toekomst kijken. Er werd ook nog een vraag gesteld over de regionale samenwerking. Dat is natuurlijk redelijk actueel. We lezen ook allemaal de krant, allerlei gemeentes vinden van alles. Ik denk dat wij in Dordrecht gewoon in alle scherpste heel zelfbewust ons eigen gesprek moeten voeren vanuit onze eigen inhoudelijke doelstellingen en ambities. Natuurlijk kijken we daarbij ook constructief naar de regio en verbindend naar de regio, maar we laten ons echt niet ringeloren, we zijn een zelfbewuste stad in een regio en wij moeten ook vooral onze eigen koers bepalen. Maar noblesse oblige en we kijken natuurlijk wel degelijk ook goed naar de Drechtsteden samenwerking om de goede dingen te behouden die we met elkaar hebben opgebouwd. Dat geldt ook voor Jeugd. Waar het gaat over de doorontwikkeling van de wijkteams, heb ik ook eerder al gesproken over de Wmo. Wmo, we willen graag zaken zo dicht mogelijk organiseren bij onze bewoners, bewoners met zorgvragen die soms heel divers zijn. Michiel van der Vlies zei al iets over ook de kennisopbouw bij de sociale wijkteams over zaken als schulden, daklozenproblematiek. Niet iedereen kan overal verstand van hebben, dus dat moeten we slim organiseren. Wel zouden we, gaan we er naartoe dat we bijvoorbeeld de Wmo ook echt gaan indiceren vanuit die wijkteams, maar dat willen we wel vanuit de expertise vanuit de SDD laten gebeuren, maar wel dus dichterbij brengen, maar niet het allemaal overhevelen. Volgens mij zijn daar hele slimme combinaties in te maken. Voor de rest heb ik heel veel

ingrediënten gehoord voor het goede, inhoudelijke gesprek in juni. Dat zullen we zeker met elkaar voeren. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder Heijkoop. Is nog iemand vanuit de commissie die nog een reactie wil geven? De heer Van Verk zie ik nog.

De heer Van Verk: Nee, voorzitter. Ik heb inmiddels gezien dat wij op 16 juni over de inhoud met elkaar van gedachten gaan wisselen in wel 65 minuten. Dan hebben we de 23ste juni hebben we de gelegenheid om dat in de raad te doen, want ik voorzie dat hier toch wel de nodige discussie nog over blijft bestaan, dus het proces is mij duidelijk. De tijdsplan waarin wij zitten die is me ook duidelijk en word ik niet blij van, maar we zullen zien hoe dat gaat lopen. Ik ben dus inmiddels, mijn vragen zijn inmiddels beantwoord.

De voorzitter: Oké, dank u wel, mijnheer Van Verk. Mevrouw Nijhof zie ik nog.

Mevrouw Nijhof: Ik had nog een vraag gesteld over de positionering van de cliëntenondersteuning, omdat we daar eigenlijk jaren over gesproken hebben om die los te maken van de wijkteams en er eigenlijk nu de aanbieder zit, als penvoerder zelfs, die over de wijkteams gaat. Dus ik zou, zou de bestuurder of iemand misschien daar duiding over kunnen geven?

De voorzitter: Zal ik het vragen of mevrouw Theunissen daar iets over wil zeggen of mijnheer Van der Vlies?

Mevrouw Nijhof: Ik denk dat mijnheer Van der Vlies daar wellicht meer over weet, omdat hij ook volgens mij verantwoordelijk is voor de cliëntenondersteuning.

De voorzitter: Mijnheer Van der Vlies, kunt u de vraag van mevrouw Nijhof beantwoorden?

De heer Van der Vlies: Voorzitter, ja dat kan ik. Even misschien nog ter toelichting. MEE-Vivenz dat is de fusie-organisatie vanaf 1 januari. Onder MEE-Vivenz hangen drie zelfstandige werkmaatschappijen, dat zijn ook alle drie zelfstandige stichtingen, waarbij eentje is MEE Plus, de oude Vivenz, de werkmaatschappij waar de thuisbegeleiding in zit en Stichting De Sociale Basis. Ik snap het punt, als je heel formeel bekijkt, mevrouw Nijhof, heeft u gelijk. Het is onderdeel van dezelfde beheerstichting. Tegelijkertijd hebben we de cliënten ondersteuning en sociale wijkteams in die zin apart georganiseerd dat de cliëntenondersteuning geleverd wordt vanuit de Stichting MEE Plus, met ook een eigen ingang en een eigen label en medewerkers die ook helemaal los opereren van het sociaal wijkteam, natuurlijk wel in verbandingen samenwerking waar dat nodig is, maar iedere inwoner die dat nodig is, waar de cliënt ons heel goed beschikbaar heeft is jongeren, in dit geval, en hun ouders, die kunnen daar terecht. Daarnaast hebben we de Stichting De Sociale Basis wat een eigenstandige stichting is. Formeel, nogmaals, heeft u gelijk, het komt bij elkaar bij dezelfde bestuurder, maar in de uitvoering is de onafhankelijkheid volledig geborgd omdat er geen enkel formeel lijntje met de onafhankelijke cliënten ondersteuning, Jeugd ligt ten opzichte van het wijkteam. Behalve in de termen van de bestuurder, maar niet in de uitvoering en de

aansturing op managementniveau. Ik zie u nadenken, maar ik hoop dat het... Verder is het aan uw oordeel om daar iets van te vinden in hoeverre dat onafhankelijk genoeg is, maar op deze manier hebben wij binnen de mogelijkheden maximaal de onafhankelijkheid geregeld die we kunnen regelen.

Mevrouw Nijhof: Oké. Ik denk dat we daar nog wel op terug komen, ook met de inhoudelijke bespreking, ga ik even vanuit. We hebben er natuurlijk jaren over gedaan om dit allemaal geregeld te krijgen, dus ik ga eens even nadenken om daar in het vervolg wat meer vragen over te stellen.

De voorzitter: Oké. Dan denk ik dat we voor vanavond dit punt moeten gaan afronden. We komen er in juni en in het najaar komen we hier nog uitgebreid op terug. Dan stel ik voor dat we nu 10 minuten gaan pauzeren. Ik maak er 12 van, dan is het 21:25 uur. Dan gaan we verder. Tot straks.

4. Regionaal inkoopkader jeugd

De voorzitter: Dan gaan we verder met de commissievergadering, met het punt 4, 'Regionaal inkoopkader jeugdhulp 2022 en verder'. Wethouder en commissie hebben afgesproken tijd vrij te maken voor het nieuwe regionale inkoopkader jeugdhulp. Dit kader moet ingaan over anderhalf jaar, vanaf 2022. Dat we er nu vanavond al over praten komt doordat heel 2021 nodig zal zijn voor de implementatie. Dat betekent dat het algemeen bestuur van Dienst Gezondheid en Jeugd eind 2020 wil besluiten over het kader. Omdat het algemeen bestuur zich heeft voorgenomen de raden nadrukkelijk te betrekken, hebben we vanavond een eerste verkennende bespreking. Na het zomerreces zal een vervolgbespreking plaatsvinden. Vervolgens kan de raad in het najaar een zienswijze indienen. Onze raad hoeft voorlopig dus nog geen formeel besluit te nemen. Het doel van vanavond is om inzicht te krijgen in de belangrijkste vragen, dilemma's en keuzemogelijkheden zodat alle fracties op een later moment een standpunt kunnen innemen. Wethouder Van der Linden zal de bespreking inleiden. Voor de helderheid, standpunten worden nu nog niet gevraagd van de fracties. Er is ook bij dit onderdeel is er een presentatie. Wethouder Van der Linden, u heeft het woord.

De heer Van der Linden: Dank u wel. In feite heeft u zelf al een goeie introductie gegeven op wat we nu gaan doen en ook waar we nu staan. Diegenen van u die al wat langer meedraaien zijn eerder betrokken geweest bij discussies, gesprekken over, en keuzes ook over inkoop. Het huidige inkoopkader is nu een paar jaar oud. Ik zou me kunnen voorstellen dat u achter, voor zover u erbij betrokken was geweest een paar jaar terug, dat u achteraf dacht: wat hebben we nou precies vastgesteld? Als ik daar zelf op terug kijk, dat inkoopkader is toen besloten omdat in het daaraan voorafgaande kader echt wel wat lacunes zat, dat u misschien daarna dacht: wat hebben we nou precies besloten en werkt het ook zo? Daarom hebben we nu wel gezegd: we moeten eigenlijk nog eerder dan voorheen aan tafel om ook lokaal goed te onderscheiden waar het op aankomt. Dat doen we vanavond door vier discussietjes te voeren. Ik heb begrepen dat de griffie heeft voorbesproken dat we in vier blokjes gaan werken. Nogmaals, het is niet per se de bedoeling om nu al een standpunt te hebben. Ik vind het zelf eigenlijk heel moeilijk om standpunten te hebben over inkoop. We hebben met z'n

allen een inkoopkader vastgesteld waarin 140 partijen zorg kunnen aanbieden. We zien dat heel veel van die zorg goed verleend wordt en dat je dan dus kunt zeggen: dat gaat lekker, dat gaat goed. Soms is het heel ingewikkeld en dan hebben we of niet de goede partij of, en het kan soms te maken hebben met ons eigen inkoopproces, maar het kan ook te maken hebben met het unieke, complexe geval dat zich dan voordoet, maar heel veel zorg wordt goed verleend, wat niet wil zeggen dat je ook andere partijen niet die zorg zou kunnen laten verlenen. Tegelijk zien we natuurlijk wel dat dingen onder druk staan. Het budget staat onder druk en heel veel geld wat we met z'n allen besteden gaat naar zorginkoop. Niet alles, maar wel heel veel. Wat ik ook wel een discussie waard vind is, of ook wel opmerkelijk vind is, af en toe krijgen we het gesprek over: geen kind tussen wal en schip, maar let op de kosten. Tegelijk, ik herinner mij één of twee keer dat ik bij zo'n aanbieder aan tafel zat en die zei: ik kan hier eigenlijk niet voor werken. Toen werd me ook de vraag gesteld: kunnen die tarieven niet een beetje omhoog? Dat heeft natuurlijk wel alles met elkaar te maken, dat heeft ook te maken met hoe je het organiseert met z'n allen. Dus vandaag vooral ophalen. Ik kan me ook voorstellen dat het voor sommigen die er niet wat dichterbij zitten best een beetje een lastig gesprek is dan, maar dat kunnen we nog eens een keer herhalen, denk ik. Dus ik zou zeggen: laten we beginnen bij de eerste waarde, 'gelijkheid'. Er staan een paar stellingen of uitspraken op die sheet en dat is volgens mij sheet nummer 6, 'gelijkheid'. 'We moeten specifiekere zijn' is dan de eerste stelling eigenlijk, in wie wel tot de groep jeugdigen die een voorziening nodig heeft, behoort en wie niet. Er is ook een andere, of je zou kunnen zeggen, nadere definitie van het jeugdhulp nodig en ook van wat we inkopen. Hierbij staat normaliseren en de-medicaliseren centraal. Dit zijn begrippen die we al een tijdje gebruiken waar we ook wel een beetje ervaring mee opdoen inmiddels, twee keer sinds het lokale beleidsplan. Ik geef er één anekdote bij, want volgens mij was het de heer Van Verk die een paar weken terug zei: "We moeten eens een keer een gesprek voeren over de vraag: wat is nou jeugdhulp?" Net in die week of die maand had ik een bijeenkomst waar ook de minister aanwezig was en één van de wethouders uit het land zei heel stoer: "Ik heb besloten hoor, huiswerkbegeleiding dat reken ik voortaan niet meer tot jeugdhulp." Hij maakte die opmerking op zoek naar een soort van complimentje, denk ik, maar hij kreeg te horen: "Maar sinds wanneer hoort dat dan bij jeugdhulp?" Dus dat was een heel interessant moment. Soms lijkt het wel alsof alles onder jeugdhulp kan vallen en soms zijn er opeens wel lijstjes. Ons lijstje begint bij de wet, artikel 1 geeft heel duidelijk aan, artikel 1.1 sub 1 geeft heel duidelijk aan wat onder jeugdhulp moet worden verstaan. Daar heeft de rechter intussen nog veel meer over gevonden. Dat is één van de discussies die we echt moeten voeren: hoe kun je gelijkheid voor iedereen borgen en iets aanbieden zonder dat het een oceaan wordt waarin iedereen krijgt wat hij maar verzint.

De voorzitter: Wethouder? U krijgt al een eerste opmerking of een interruptie van de heer Van Verk.

De heer Van der Linden: Kijk eens aan.

De heer Van Verk: Dank u, voorzitter. Bij het begrip 'gelijkheid', toen ik dat las, moest ik eigenlijk terugdenken aan de discussie die we eerder hebben gevoerd met de taskforce

Jeugd waarin wij soms de veronderstelling hadden dat er zwaar over geïndiceerd werd. Dat bleek uit die rapportage in ieder geval reuze mee te vallen. Neemt niet weg dat er inderdaad een nieuwe definiëring van het begrip 'jeugdzorg' zal moeten plaatsvinden en daar moeten we nu, daar moeten we volgens mij mee beginnen. Op het moment dat je dat helder hebt, weet je ook wat er wel en niet toe behoort. Dat is één. Twee, wat daar eigenlijk behulpzaam bij zou kunnen zijn of zou moeten zijn, zijn rapportages, een al oud stokpaardje van, geloof ik, een aantal raadsleden. Maar in de afgelopen vijf jaar zijn wij er niet in geslaagd om heldere en duidelijke rapportages te krijgen want volgens mij kan je geen discussie over inkoop voeren zonder te weten wat je in het verleden hebt ingekocht tegen welke prijs, voor welke doelgroep, wat deed je daarmee? Dus ik zou eigenlijk pas de discussie goed kunnen voeren op het moment dat we de rapportages hebben waarvan het OCD zegt dat ze die kunnen maken. Aan de hand van die rapportages kunnen we de behoeften zien. Volgens mij moeten we dan zodanig inkopen dat we de hoofdlijnen wel belegd zijn, maar dat er ruimte blijft om andere vormen van zorg in te kopen daar waar blijkt, proefondervindelijk blijkt dat dat ook efficiënt is. Ik heb het dan weleens, ik heb de heer Van der Net weleens horen roepen dat er paardenfluisteraars worden ingekocht. Daar kan je natuurlijk op allerlei manieren tegenaan kijken, maar het toeval wil dat ik nog niet zo lang geleden een bijzonder goede Franse film zag waarin juist paarden werden gebruikt om kinderen met autisme te helpen meer te normaliseren in hun gedrag. Juist paarden waren daar heel erg behulpzaam bij. Ik moest toen onmiddellijk aan de heer Van der Net denken en dacht: klaarblijkelijk is niet alleen in Nederland het paard soms een goed hulpmiddel, maar ook in Frankrijk gebruiken ze dat. Misschien zit er toch wel wat in. Daar moet je ruimte voor houden. Tot zover even voor wat betreft de gelijkheid.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zie inmiddels dat mijnheer Kwaak het woord heeft gevraagd, maar ik zou eigenlijk willen voorstellen, omdat we willen proberen om dit gesprek zo levendig mogelijk te maken, wethouder Van der Linden die voert eigenlijk nu wat mij betreft even de regie met de vier kernwaarden die in die presentatie staan, dus we hebben het nu over gelijkheid, straks over efficiency, vrijheid en zekerheid, dat u nu voor dit specifieke blokje, dus 'gelijkheid', verzoek ik u gewoon om met elkaar in gesprek te gaan. Ik hou ondertussen hou ik ook, hou ik het gesprek in de gaten, maar dan hoeft u nu voor dit specifieke onderwerp niet iedere keer aan mij in de chat het woord te vragen. Dus spreekt u vooral met elkaar, laten we maar eens kijken hoe dat gaat in Teams.

De heer Van der Linden: Voorzitter, één check. Tot hoe laat loopt dit blokje?

De voorzitter: Dit blokje loopt tot, even kijken, 21:45 uur.

De heer Van der Linden: Oké, dank u.

De heer Kwaak: Voorzitter?

De heer...: Komt u er maar in.

De heer Van der Linden: Twee mensen, volgens mij was de heer Kwaak het eerst.

De heer Kwaak: Voorzitter, dank u wel. Dank u wel, wethouder. U zegt: we moeten specifieker zijn in onze uitlatingen, maar ik heb ook al een vraagje: 'zelfredzaamheid', dat komt helemaal niet voor.

De heer Van der Linden: Dat is altijd afweging van de discussie, het gesprek tussen de jeugdteammedewerker en de cliënt. Niet iedereen krijgt hetzelfde, want soms kan iemand veel meer of heeft zijn netwerk veel meer in de marge dan een ander. Het hoort ook een beetje wat bij normaliseren. Dus dat, in die zin komt dat wel terug. Zelfredzaamheid is natuurlijk altijd iets waar je naar wil streven.

De heer Kwaak: Ja.

De heer Van der Linden: Dat gaat natuurlijk niet voor iedereen op. Dit was een vraag? Of is het een bijdrage?

De heer Kwaak: Ja, het was een vraag. Dank u.

De heer Van der Linden: Oké. Volgens mij zag ik mevrouw Nijhof ook de camera aan doen.

Mevrouw Nijhof: Ja, klopt. Wat mij altijd zo triggert is dat als je het dan, hier hebben we het woord 'gelijkheid', dan gaat het over inkoop, dan gaat het over producten. Dan denk ik: volgens mij is het zo dat we afgesproken hebben dat we maatwerk moeten leveren, dat we daarnaast de jeugdwet moeten uitvoeren en dat er in de jeugdwet staat dat op het moment dat een jeugdige een beroep doet op de gemeente omdat die vastloopt in zijn ontwikkeling, degene die in de toegang zit samen met de jeugdige kijkt wat die nodig heeft. Als dat door de toegangsmedewerker bijvoorbeeld leidt tot dat het wel heel noodzakelijk is voor de ontwikkeling van de jeugdige om bijvoorbeeld huiswerkbegeleiding toe te kennen, omdat die anders in alles vastloopt, dan bepaalt in mijn ogen de toegangsmedewerker op dat moment dat dat de passende zorg is die hij bij deze jeugdige indiceert, zeg maar even. Want volgens mij hoort eigenlijk de discussie andersom gevoerd te worden, niet dat wij allemaal met z'n allen gaan bedenken wat nou allemaal jeugdhulp wel is en wat niet, waar het over gaat is dat bij degene die hulp nodig heeft - en dat wordt vastgesteld overigens door een professional natuurlijk of er hulp noodzakelijk is of niet en of die hulp bijvoorbeeld niet in het preventieve veld gezocht kan worden, want dat moet er allemaal in betrokken worden - is het eigenlijk de toegangsmedewerker die samen met de, hoe heet dat, met de cliënt en ouders bepaalt wat dan die oplossing is. Dus in mijn ogen wordt deze discussie altijd precies andersom gevoerd en verstrikken wij ons allemaal in de discussies over dat alles moet een product zijn, alles moet, we moeten ons beperken, of juist wel beperken of juist niet beperken tot een hoeveelheid aanbieders. Nee, waar het over gaat is dat je als je hulp nodig hebt, dat staat ook zo in de wet, kun je je wenden tot de gemeente. Daar is die wet inmiddels belegd. Dan zijn er mensen die specifiek gecertificeerd zijn om samen met jou te kijken wat jij dan nodig hebt. Dan kan het van alles zijn. Dan kan het zelfs zo zijn dat als het dan niet is ingekocht of niet is gecontracteerd, dat als jouw ouders dat kunnen of als je het zelf kunt, want dat kan natuurlijk in de Wmo ook, dat jij in ieder geval een vergoeding krijgt voor die zorg die je, een budget krijgt waardoor jijzelf bij die

betreffende aanbieder die jij wilt kiezen, maar dan gaan we al denk ik naar het stukje keuzevrijheid, want dat is, dat komt volgens mij hier ook straks in terug, dan kun je dat inkopen. Punt. Maar ik snap deze discussie niet goed.

Mevrouw Koene: Mag ik even wat vragen?

De heer Van der Linden: Het lijkt me goed. Dat is het gesprek wat jullie moeten voeren.

Mevrouw Koene: Maar goed, wat voor mij altijd een beetje verbazingwekkend is, is dat je, stel nou in dit geval dat je dan over huiswerkbegeleiding hebt. Ik bedoel, dat is dus geen jeugdhulp, dus dan moet je er ook van uitgaan, in mijn optiek, dat je dat op een andere manier financiert dan vanuit de jeugdhulp. Dus je moet gewoon veel meer aan de kant van die preventie gaan zitten en wel een goede inschatting laten maken van wat er noodzakelijk is, maar er zijn ook nog gewoon een heleboel dingen wat helemaal niet erg is als je jong bent, als je daar last van hebt. Dus dan blijft er ook meer budget over voor de jongeren die het echt nodig hebben.

De heer Van der Linden: Oké. Misschien even een tussenopmerking. Het gaat me er niet om of de minister gelijk had of mijn collega. Dat maakt me eigenlijk geen bal uit. Kennelijk is er behoefte soms om er een hekje omheen te zetten en soms te zeggen: een hekje moet je absoluut niet doen. Alles kan jeugdhulp zijn, maar niet alles is het. Maar alles kan jeugdhulp zijn. Als je dat vindt, dan is wel de vraag: hoe kom je er toe ook een keer nee te zeggen. Want dat merken we natuurlijk ook. Nee zeggen is lastig. Maar soms helpt het wel.

Mevrouw Koene: Dat lijkt me een hele goeie, uiteindelijk eens een keer een heleboel mensen leren om nee te zeggen, want er gebeurt een heleboel wat helemaal niet hoeft.

De heer Van der Linden: Dat is aan de professionals.

Mevrouw Nijhof: Daarom is, mag ik daar toch iets op zeggen, daarom is het ook heel belangrijk dat je toegang zwaar inricht. Die toegang moet namelijk in staat zijn om nee te zeggen. Die moet kijken wat de passende oplossing is en ook de goedkoopste oplossing is, uiteindelijk. Dan maakt het op zich helemaal niet uit of je huiswerkbegeleiding wel of geen jeugdhulp hebt, of noemt, maar dan gaat het er veel meer om dat je als toegangsmedewerker de ruimte krijgt om de noodzaak te bepalen, want soms is die noodzaak er inderdaad niet. Dan geef je ook geen jeugdhulp af in welke vorm dan ook.

Mevrouw Koene: Waar zit die toegangsmedewerker dan?

Mevrouw Nijhof: Die toegangsmedewerker is ook bij wet geregeld.

Mevrouw Koene: Dat maakt helemaal me niet uit of het bij wet geregeld is, waar zit die?

Mevrouw Nijhof: Dat is de huisarts of dat is een jeugdteamlid of dat is de kinderarts. Dat zijn de toegangsmedewerkers. Dat zijn de wettelijke verwijzers. Het staat gewoon in de wet. Dus wat dat betreft.

Mevrouw Koene: Ja, maar dat is dan toch ook al geregeld?

Mevrouw Nijhof: Nee, maar goed, dat klopt, dat is geregeld, maar dat betekent dus dat die toegangsmedewerker ook gaat kijken wat er noodzakelijk is en dat helemaal die discussie niet moet gaan over: hebben wij wel huiswerkbegeleiding ingekocht of hebben we wel een paardenfluisteraar ingekocht, daar moet het niet over gaan. Eerst stelt die toegangsmedewerker vast wat die cliënt nodig heeft. Dus wij doen iedere keer een hele andere discussie voeren over...

De heer Van Verk: Dat betekent, mag ik een vraag... Wil dit betekenen dat nu ook als je dat zegt, dat de toegangsmedewerker de eigenlijke triage doet en dat de regie moet nemen bij de uitvoering van de jeugdhulp. Betekent dat qua financiering dat eigenlijk de regiehouder ook de buidel moet hebben waarin het geld zit om de jeugdhulp die nodig is in te kopen en dat je dan eigenlijk zegt: we gaan nu met vaste contracten werken, want misschien hebben die he... Ik vind het ook overigens logisch hoor, zo werkt nou eenmaal de markt.

Mevrouw Nijhof: Volgens mij is het ook helemaal in de basis van de transitie is dat ook op die manier zo besloten om dat op die manier te doen. Dus om de toegangsmedewerker de wettelijke verantwoordelijkheid te geven om die zorg in te zetten, dus het product in te zetten wat er bij de cliënt past en dan vervolgens, en daar ging in mijn ogen de afgelopen jaren bijzonder veel in mis, daarin ook de verantwoordelijkheid hebben om samen met de cliënt te kijken of de zorgaanbieder die er gekozen is, of de hulp die er gekozen is, of die nog volstaat of niet en dan ook die hulp stopt op het moment dat, en niet de verantwoordelijkheid voor de hulpuitvoering algeheel bij de zorgaanbieder ligt. Want dan krijg je namelijk hele gekke dingen.

De heer Van der Linden: Oké. Even hoor, want we zitten nu een beetje in een gesprek wat enerzijds nieuwe maar anderzijds ook oude gezichtspunten benadrukt. Dat is ook goed om te oefenen, want we gaan hier nog op terugkomen. Het is bijna kwart voor en 'gelijkheid' is een mooi begrip, maar we zijn er wel een beetje omheen gesurft nu. Zijn er nog nieuwe dingen te melden of te vragen of te benadrukken?

Mevrouw Nijhof: Mag ik daar iets op zeggen?

De heer Van der Linden: Zeker.

Mevrouw Nijhof: Ik denk dat het woord 'gelijkheid' is een begrip wat in mijn ogen eigenlijk helemaal niet zo heel erg past bij deze hele discussie, want in principe, laten we zeggen, is ieder mens uniek, zeg ik maar even, ook in zijn problematiek. Ik begrijp helemaal niet goed eigenlijk, we worden geacht maatwerk te leveren, je wordt geacht om de jeugdige in zijn ontwikkeling zo optimaal mogelijk te laten, zich zo optimaal mogelijk te ontwikkelen. Dus ik snap eigenlijk helemaal niet goed wat daarin dan die gelijkheid betekent.

De heer Van der Linden: Ik wil er wel iets op zeggen, maar dan gaan we weer terug theologiseren over wat er opgeschreven staat. Dat werkt heel goed in sommige kringen,

maar. Kijk, aan de ene kant, we hebben het geld voor iedereen. Maar dat wil niet zeggen dat de uitkomst van een jeugdhulptraject of de toekenning voor Jantje en Pietje hetzelfde moet zijn. In het ene geval kun je zeggen: Jantje, jouw ouders of je omgeving of jijzelf kan het eigenlijk wel zelf. In het andere geval is er misschien 2 ton nodig. In beide gevallen moeten we dat juichend kunnen doen. Dat heb ik ook steeds, over '...' gesproken, ook wel gezegd: je moet streng kunnen zijn op een tientje of op € 8,50 om ook met heel veel plezier, niet met 'nou, het moet maar' maar met veel plezier een paar ton in een kind te kunnen stoppen. Dat moet je allebei. Even serieus.

Mevrouw Nijhof: Maar daarom, het enige waarin het woord 'gelijkheid' zou passen, is dat er gelijkheid is in het doen van onderzoek. Dat is dat stukje van dat ieder, op het moment dat er een vraag wordt gesteld door een jeugdige bij de toegang: ik heb hulp ergens bij nodig, dient er een onderzoek te starten. Dat onderzoek dat hoort in principe voor iedereen gelijk te zijn. Wat daar uitkomt, is een ander verhaal.

De voorzitter: Mag ik jullie verzoeken om naar de tweede kernwaarde over te stappen?

De heer Van der Linden: Ja. Dat is 'efficiency'. Op zich, daar staan drie stellingen of drie beweringen onder die zichzelf wel een beetje uitwijzen, denk ik. Er wordt soms een, kijk, efficiency in de jeugdhulp vind ik altijd een beetje ingewikkeld. Ik zei net al: je moet zuinig kunnen zijn op een tientje om ook de dure trajecten met plezier of met waardering te kunnen toekennen. Soms lijkt het wel alsof het nooit genoeg is. Dat heeft ook te maken met de vraagontwikkeling, maar het heeft ook wel een beetje te maken, lijkt het soms, met het gedrag van aanbieders die natuurlijk ook gewoon een zaak hebben die ze willen laten draaien. Het is best moeilijk om daar soms het goeie onderscheid in te maken. Heeft ook iets te maken denk ik met contractmanagement. De manier waarop we het nu georganiseerd hebben, nogmaals, ik denk dat wij heel veel goede trajecten draaien, goede zorg leveren enzovoort, maar als gemeente zitten we niet direct op het contractmanagement, natuurlijk, want dat hebben we belegd, weg belegd. Dat is ook een expertise waarvan je je moet afvragen of je die zelf wil hebben. Maar het is best moeilijk om te zeggen: deze 3 of 5 of 8 aanbieders daar hebben we liever niet meer en die 5 of 10 of 16 aanbieders zouden we liever veel nadrukkelijker in beeld willen hebben. Het is een open house. Dat is één element van de discussie. Het andere element is natuurlijk steeds dat we aan de ene kant merken we: er is heel veel vraag en je wil eigenlijk alles wat nodig is ook kunnen regelen. Dat moet ook van de wet. Aan de andere kant, en daar wordt ook inderdaad natuurlijk wel af en toe aandacht voor gevraagd: wanneer zijn we nou eens binnen budget? Dat is een hele moeilijke vraag. In principe begint het altijd bij de inhoud, want dat formuleert de wet ook zo. Tegelijk is het heel logisch dat als je zoveel tekorten draait zoals wij elk jaar opgeteld in de regio wel hebben, dan komt die vraag wel aan de orde. Dan kan een efficiëncyslag wellicht helpen. Tot zover maar eventjes. Tot hoe laat hebben wij het, voorzitter? 22:05 uur?

De voorzitter: Ja, 22:05 uur.

De heer Van der Linden: Oké. Ik laat de videoschermpjes voor jullie.

De heer Kwaak: Is het aanbod van de aanbieders niet teveel? Wat ik zie nu 140 aanbieders. Ik vind dat heel erg veel. Mensen zien door de bomen het bos niet meer op een gegeven moment, lijkt mij. Ik weet wel dat iedere aanvraag uniek is, maar.

De heer Van der Linden: De overweging is geweest om iedereen keuzevrijheid te geven.

De heer Kwaak: Snap ik.

De heer Van der Linden: Dan is 140 is in absolute zin best een hoog aantal. Ja.

De heer Van Verk: Als ik daarop mag reageren. 140 is niet alleen veel, er zit natuurlijk nog een vermenigvuldigingsfactor in van het aantal werknemers wat er werkt, want er zitten grote en kleine organisaties tussen. Ik hoor de wethouder zeggen: we hebben nu eenmaal een open house-structuur gekozen. De vraag is of je daarmee door moet gaan?

De heer Van der Linden: Zeker, dat is één van de vragen.

De heer Van Verk: 140 aanbieders en ik geloof dat ik een keer hoorde vertellen op een bijeenkomst dat er meer als 900 producten zijn. Daar krijg je volgens mij iedereen gek mee als je dan als medewerker het juiste product moet zoeken bij een kind wat een probleem heeft, dan ben je daar al een tijdje zoet mee. Ik vind dat, dat is nou inefficiënt. Dus wat mij betreft zouden we moeten gaan kijken welke aanbieders er nu veelvuldig diensten hebben geleverd. Ik verwijs u naar mijn pleidooi op de rapportages en vooral dat kernteam wellicht in beeld houden. Als u echter uitgaat van wat we de in het vorige blokje zeiden dat het budget bij het kind past en dat dat moet bepalend zijn voor de afname van de zorg en dan moet het niet uitmaken bij wie dat wordt afgenomen, als het maar aan de kwaliteitseisen voldoet, dan zou je eigenlijk bijna zeggen: dan hoeft je geen aanbieders te contracteren, want dan gaat dat vanzelf wel zijn weg vinden. Maakt het wel ingewikkeld hoor, ik bedoel, ik ben het met je eens, dus ik heb ook niet een idee hoe je dat nou in concreto moet uitwerken, maar het zou een keer het overdenken waard zijn, want dan wordt de financiering in ieder geval helder en die komt bij de toegang te liggen. Dan kom je vanzelf bij je derde stelling, één plan, één gezin en één regisseur, die hebben we nog steeds niet. Ondanks dat we al vijf jaar bezig zijn, is dat onvoldoende uit de verf gekomen, maar daar ligt volgens mij wel de sleutel om te komen tot een efficiëntere aanpak, zeker wanneer je dat goed laat aansluiten op de andere domeinen van het sociaal terrein. Ik denk dan ook dat de gemeente Utrecht die '...' het wel voor elkaar heeft, een gemeente die veel groter is als Dordrecht. Hoe kan dat nou dat het daar, ik zou daar zo nieuwsgierig naar zijn hoe dat daar georganiseerd is, want klaarblijkelijk hebben zij iets gedaan wat wij niet gedaan hebben maar wat bij hun wel heel goed werkt. Dus mijn verzoek zou zijn: laten we een keer in gesprek gaan met Utrecht hoe ze dat daar gedaan hebben, want daar houden ze op dit moment geld over op de jeugdzorg. Maar nogmaals, efficiency kan je ook alleen bereiken als je één regisseur op één gezin bij één plan hebt en de financiering vooral koppelt aan de cliënt en niet aan de organisaties.

De heer Van der Linden: Misschien nog even een inhoudelijke opmerking over de codes versus hoe we het nu doen. We doen nu met zorgprofielen, dat zijn er negen. Dus wat dat betreft er is wel gekapt in de bureaucratie.

De heer Van Verk: Dat weten we ook, dat weet ik ook.

De heer Van der Linden: Dat is ook één van de achtergronden om op het open house over te gaan. Elk nieuw model reageert op het oude en heeft ook weer nadelen die je dan niet meer wil repareren. Wat betreft Utrecht, dat is één van de regio's waar dit goed loopt. Er zijn meer inmiddels. Natuurlijk, we leren we überhaupt al van elkaar, maar dit is zeker een idee om daar eens naar te kijken.

De heer Van Verk: Oké. Volgens mij '...'.

Mevrouw Nijhof: Zal ik nog maar reageren?

De heer Van der Linden: Dat mag, even, kijk, dit is nou echt, we zitten in een fase waarin we eigenlijk nog niet aan het formuleren zijn hoe het wel moet, maar het is wel goed om te horen welke kant we uit kunnen denken of moeten denken. Daarbij geldt ook dat het huidige kader wordt nog geëvalueerd. We zitten echt vroeg in het proces. Dus go ahead.

Mevrouw Nijhof: Ik wil even reageren op dat één plan, één gezin en één regisseur. Ik heb dat al wel eens eerder in andere commissies gezegd, volgens mij: ik denk dat er eigenlijk uiteindelijk toegewerkt moet worden aan een, er is nooit, er zijn nooit ook geen indicatiestellers die alles kunnen, die alles kunnen indiceren of die, goed. Het is wel zo denk ik dat als je komt tot integraal indicatie stellen, dus bijvoorbeeld een jeugdhulpindicatie stellen mag namelijk ook Wmo indiceren, begeleiding bijvoorbeeld, als je dat allemaal meer in één persoon kunt verenigen die dan ook de regie over alle zorg heeft binnen een gezin, dus ook in de gaten houdt: hoe loopt het, wanneer stoppen we het, is dit nog nodig, kun je nu niet naar het buurthuis, bij wijze van spreken, om daar een cursus te doen. Weet je wel, dat stukje.

De heer Van Verk: Is toch gesloten.

Mevrouw Nijhof: Goed, dan is het nu gesloten inderdaad. Die soms ook eens helpt met bijvoorbeeld wat formulieren invullen en dat soort zaken allemaal meer, goed, maar geen hulpverlening zelf uitvoert, want dat staat hier natuurlijk ook wel tussen, dat die taken ook niet allemaal met elkaar verenigbaar zijn. Dan ben je al een heel eind, denk ik.

De heer Van der Linden: Mag ik daar even een check-vraag, Loudy, want dit is natuurlijk iets waar we al langer af en toe even de discussie raken die we nooit echt voeren. Bedoel jij nou dat, het zal niet zijn, of moet zijn, dat het zo zou kunnen zijn dat in een jeugdteam, of een sociaal wijkteam, mensen zijn die alleen maar bezig zijn met indiceren en mensen zijn die ook bezig zijn met die, alle lichte vormen van beschikkingsvrije zorg of andere vormen van kleine zorg, nulde lijn zorg enzovoort of

bedoel jij dat je vindt dat alles wat zorg moet heten, daar eigenlijk een sociaal wijkteam moet zitten? Want daar hebben wij af en toe in de marge van een andere discussie een gesprekje over en dat voeren we nooit omdat het dan over iets anders gaat. In mijn beleving, en dat is ook een deel van het succes wat de taskforce aanwijst, is het een goed sociaal wijkteam een team dat enerzijds goed is in indiceren en ook af kan wegen en zegt: eigen kracht of nee, veel meer andere dingen, maar tegelijk ook veel dingen, niet dezelfde persoon, maar wel hetzelfde team veel dingen kan doen. Dat hebben we ook wel gezien bij die investeringen op die extra triage. Dat heeft echt geleid tot minder instroom in de wat zwaardere vorm van zorg. Dus, oké, dan is dat een vinkje waard, denk ik, want dan hebben wij hiermee terloops een discussie beslecht die wij nu vijf jaar voeren. Dat is mooi.

Mevrouw Nijhof: Ik bedoel daar dus wel mee dat je niet uitsluit, kijk, het kan nooit zo zijn, wat Cor in het begin zei over het triageren, als je de triage doet en je doet hem goed in het begin en je hebt een aantal leefgebieden waarop mensen dus problemen ondervinden, dan zou je een besluit kunnen nemen bijvoorbeeld dat je binnen zo'n wijkteam dat er een team is die specifieke zit op multiproblematiek, of ik zeg maar iets, waarin je dus een casusregisseur aanstelt die dus en eventueel jeugdhulp kan indiceren, dus daar moet je wel bepaalde classificaties of kwalificaties voor hebben, ook Wmo-hulp in kan zetten, verder er wellicht experts bij betreft met betrekking tot bijvoorbeeld bewindvoering, dat soort zaken allemaal meer, maar die in ieder geval als één persoon en één regisseur het hele gezin managet. Daar zou je, daar kun je voorwaarden aan stellen. Je zou ook bijvoorbeeld kunnen zeggen: als mensen gewoon problemen hebben op drie of vier leefgebieden, waaronder bijvoorbeeld financiën, dan beleggen we dat in dat deel van het team en de rest van het team laten we bezighouden met enkelvoudige zaken en met preventie, bijvoorbeeld. Dat zou je kunnen doen.

De heer Van der Linden: Dit allemaal naar aanleiding van efficiency. We hebben nog wel eventjes, maar zijn er nog andere dingen die jullie willen benadrukken of aangeven waarin je zegt: kijk daar ook eens naar? We hebben Utrecht, krijg ik op de app binnen, hebben we hele goede lijnen mee, daar kunnen we zeker eens een keer gaan.

De heer Van Verk: Dat komt zeker van '...' af.

De heer Van der Linden: Nee.

De heer Van Verk: In Zwijndrecht, in het plan voor Zwijndrecht wordt heel nadrukkelijk gesteld dat de teams, het wijkteam niet achter zijn bureau moet gaan zitten maar achter de voordeur moet kijken omdat zij veronderstellen dat bij één probleem er dikwijls toch wel wat meer aan de hand is als alleen maar dat probleem. Daarmee veronderstellen ze dat ze preventiever kunnen werken, dus dichterbij de problemen zitten en ze hopen daarmee geld te besparen. Ik denk dat dat laatste een illusie is, maar dat eerste is wel aan de orde. Dat zou ook, en dat zit in het verlengde ook wat mevrouw Nijhof zegt: je zou zeker bij multiproblematiek een casusregisseur moeten aanstellen die de zaak neemt. Wellicht dat we daar dus verder over na moeten denken hoe we dat vorm en inhoud zouden kunnen geven.

De heer Van der Linden: Daar hebben we natuurlijk wel wat aanzetten toe gedaan.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter?

De heer Van der Linden: Dus sociaal pontonnier ook voor dit soort nog wat zwaardere dossiers. Loudy, mevrouw Nijhof?

Mevrouw Nijhof: Waar je bijvoorbeeld aan zou kunnen denken, ik weet niet, volgens mij heb ik dat ook in eerdere commissies ook wel eens benoemd, is dat als je echt een 0 tot 100 team wilt maken, en volgens mij willen we dat graag, dan is het hele zorgmijdingsstukje en het hele veiligheidsstukje dat zou je er eigenlijk bij moeten nemen. Ik bedoel het als volgt: je zou dit stuk bijvoorbeeld ook kunnen ondervangen, waar mijnheer Van Verk het over heeft, door bijvoorbeeld na te denken over of je aan zo'n wijkteam of in ieder geval aan zo'n organisatie niet ook een Meldpunt Bezorgd of een Meldpunt Overlast maakt waarin bewoners of misschien ook anderen hun bezorgdheid over mensen of over situaties in hun wijk melden die ook mee triageert om te kijken of je daar iets in moet zetten. Daarmee voorkom je soms, er zijn mensen die enorm zorg mijden, die heel veel geld kosten als het gaat over schulden maken, uit huis gezet worden, in de opvang terecht komen en dan weer opnieuw en dan weer opnieuw. Op het moment dat je die mensen op een enigszins laagdrempelige manier zou kunnen benaderen en ook zou kunnen betrekken in zo'n wijkteam door ze in ieder geval te monitoren of wat dan ook, kun je heel veel extra vervelende kosten voorkomen door een vangnet te regelen. Dat werkt...

De heer Van der Linden: Mag ik even een vraag stellen? Wat ik ben het met je eens, dit is een van die bleeders, schulden maken op jonge leeftijd, daar heb je heel lang last van. Wij hebben natuurlijk ook Jongeren op de Rit, hebben we ook een deel van die groep te pakken die of in het onderwijs of thuis gaat het helemaal niet fijn of met schulden en zo. Jongeren op de Rit, daar zitten al met al tientallen organisaties of mensen omheen, ook omdat er steeds weer andere vindplaatsjes zijn, natuurlijk. Daar zijn ook de wijkteams bij betrokken. Het is niet zo dat elk wijkteamlid daar nou onmiddellijk dik in zit. Dat is het ook, denk ik, is de hele tijd zoeken: wat doe je in de wijkteams? We hebben net ook gezegd: we moeten niet alles aan ze gaan vragen. Wat organiseer je zodanig dat ze wel kunnen linken aan anderen, het jongerenwerk of onderwijs of andere vindplaatsen van jeugd? Dus dat was echt een '...' vraagje.

Mevrouw Nijhof: Oké.

De heer Kwaak: Wethouder?

De heer Van der Linden: Ja, Peter.

De heer Kwaak: Kunnen we, als we de sociale wijkteams wat meer inzetten, ook kortere lijntjes gaan maken dan?

De heer Van der Linden: Kortere lijntjes?

De heer Kwaak: Ja.

De heer Van der Linden: Wat bedoel je daarmee?

De heer Kwaak: Dat het voor de cliënt makkelijker wordt, dat traject makkelijker wordt voor de cliënt.

De heer Van der Linden: Bedoel je, want op zich, de ambitie is natuurlijk wel dat je met een sociaal wijkteam bereikbaar en benaderbaar bent. We weten allemaal dat als je een zwaar soort vraag hebt, dan zijn er wel wachttijden en wachtlijsten, maar ze zijn wel bereikbaar en ook benaderbaar via de mail en via telefoon enzovoort. Dus op die manier zijn de sociale wijkteams voor wat voor vragen dan ook, niet alleen jeugd maar ook de andere vragen, wel in beeld. Bedoel je dat of bedoel je?

De heer Kwaak: Ja, dat bedoel ik.

De heer Van Verk: Daarbij moeten we ons wel bewust zijn van het feit dat zo te dichter je het bij de mensen organiseert, zo te meer vraag je zal krijgen.

De heer Van der Linden: Dat klopt.

De heer Van Verk: Dus de kosten daarvan kunnen gaan oplopen.

De heer Van der Linden: Ja. Dat is ook de vraag. Inderdaad, die discussie hebben we natuurlijk ook wel eens gehad: is nou de groei van de jeugdzorg landelijk te wijten aan het te goed hebben georganiseerd van de toegang of is het omdat het vroeger zo vreselijk slecht georganiseerd was dat mensen dachten: ik weet niet eens waar ik wezen moet. Ik weet het eerlijk gezegd niet, hoor. Er zal iets in allebei zitten.

Mevrouw Koene: Het kan natuurlijk ook zo zijn dat we gewoon veel te veel onder de jeugdzorg laten vallen, nogmaals.

De heer Van der Linden: Heb je daar een voorbeeld van waarvan je zegt: dat moet niet onder jeugdzorg vallen? Want dan '...'.
...

Mevrouw Koene: Nee, maar goed, moet je luisteren, jongens. Op het moment dat er bepaalde problematiek is en je meldt je bij het sociaal wijkteam, A) niet iedereen gaat zich melden bij het sociaal wijkteam, dus dat zal allemaal wel meevallen, hoe laagdrempelig je het ook maakt. Ik bedoel, want het spreekt voor een heleboel mensen niet aan. Maar voor degenen die zich wel melden bij het sociaal wijkteam, ik denk dat je bij een heleboel dingen gewoon de angel eruit kan halen en niet op hoeft te schalen. Dat betekent dus dat het misschien in dat potje aanmelden, intake, whatever, hoe je het wil noemen misschien wat toeneemt, maar als het goed gaat, dan neemt het vervolgttraject af. Dus de opgeschaalde zorg. Daar mag wel veel meer op ingezet worden, wat mij betreft.

De heer Van der Linden: Oké. Mag ik deze overpakken naar het volgende blokje?

De heer Van Verk: Mag ik daar nog wel even een reactie op geven dat de taskforce dit dat onderzocht heeft in ieder geval die conclusie niet heeft getrokken en eigenlijk heeft gezegd: de wijze waarop het nu gaat, gaat dat eigenlijk best goed.

Mevrouw Koene: Moet je luisteren, we zijn het allemaal met mekaar eens dat het door het hele logge apparaat wat er allemaal omheen zit nog steeds veel te veel geld kost en dat we ooit zijn gaan decentraliseren om het goedkoper te maken. De laag van de provincie is er tussenuit gehaald, dat was dus een soort en met van bezuiniging en daarna is het dus nog steeds zo, en dat merk je nog steeds, wij kunnen aan de voorkant van alles willen regelen met sociale wijkteams enzovoort, maar zolang er organisaties zijn die niets in hun bedrijfsvoering veranderen, wordt het lastig om ooit een beetje efficiënt te kunnen werken.

De voorzitter: Mag ik jullie vragen om nu het gesprek verder te gaan voeren over het onderwerp 'vrijheid'? Dat is dan tot 22:20 uur.

De heer Van der Linden: Kijk. Ik zie dat Cor had nog iets willen zeggen, misschien, maar Cor is altijd heel handig in bruggetjes maken van het ene naar het andere onderwerp. Ik reken daar een beetje op. Want een deel van dat laatste gesprekje ging er wel een beetje over onder het kopje 'vrijheid', bijvoorbeeld het vierde punt, "Een groter deel van het jeugdhulpbudget moeten lokaal beschikbaar zijn voor beschikkingsvrije hulp met meer maatwerk uit te voeren door professionals." Maatwerk dan denk je natuurlijk aan beschikkingen met typisch unieke dingen, maar je kan ook denken aan wat meer verbreding, niet alles achter een beschikking stoppen maar juist algemene, toegankelijke teams hebben. Opvallend trouwens, het laatste kwartier praten we niet meer over zorgmarkt maar over alles binnen teams. Dat valt me wel op. Dat is niet erg, maar het valt me wel op. Cor, je bruggetje.

De heer Van Verk: Ik vind het wel aardig dat je die constatering doet. We hebben het dus even over de inhoud, daar is ook altijd grote behoefte aan bij ons. Ik weet niet of ik het bruggetje kan maken, maar ik denk dat je, meer beschikkingsvrije ruimte betekent dus dat je minder vrijheid hebt in keuze omdat de keus '...' de mensen, mijn gevoel bij de keuzevrijheid is altijd dat met name de conventionele partijen daar zeer veel waarde aan hechten omdat zij graag alle denominaties tot hun beschikking willen zien binnen het brede veld van de zorg en met name de jeugdzorg ook. Terwijl ik denk, maar dat is mijn persoonlijke opvatting, dat dat allemaal niet zo relevant is. Ik vind wel dat binnen de organisatie de verschillende denominaties zoveel als mogelijk aanwezig moeten zijn, maar dat het vooral de hulp ...

Mevrouw Koene: Even jongens, want 'denominaties', kom op. Triages, denominaties, noem maar allemaal op.

Mevrouw Nijhof: Wat is dat?

Mevrouw Koene: Voor degenen die zitten te luisteren en die er niet in zitten ...

De heer Van Verk: Ik zit hier niet voor de bühne, beste Irene. We zitten hier in een gesprek.

Mevrouw Koene: Nee, we zitten er wel voor de bühne, want we zijn volksvertegenwoordigers en het is dus de bedoeling dat de mensen die dit volgen het ook echt kunnen volgen en dat dat niet allemaal vakinhoudelijke taal is, Cor.

De heer Van Verk: Oké, als jij dat vakinhoudelijk vindt, dat is jouw ding dan. Neemt niet weg dat het volgens mij dat gebonden kan worden aan de hulpverlener en niet per definitie binnen allerlei verschillende organisaties moet hebben. Daarmee zou je ook het open house-constructie van afscheid kunnen nemen, want dan wordt er wel in voorzien zonder dat je Jan en alleman binnen je zorgveld moet hebben.

Mevrouw Nijhof: Moet contracteren.

De heer Van der Linden: Als je nou eens een hele andere kant uit denkt en je zou ook kunnen zeggen: je zet gewoon een stoot geld, middelen beschikbaar voor een paar grote partijen en die moeten het maar uitzoeken, maar dan wel met een soort afspraak van: zoveel jeugdigen moet je daarvoor helpen. Daar zijn allerlei vormen van afspraken over mogelijk. Is dat iets om te verkennen of juist helemaal niet?

De heer Van Verk: Ik heb daar best moeite mee. Even beginnen terug naar de eerste discussie die Loudy aanzwengelde en die zei eigenlijk: die financiering, die moet je koppelen aan de cliënten, niet aan organisaties.

Mevrouw Nijhof: Ja, natuurlijk.

De heer Van Verk: Dan betekent het dat de cliënt zelf kan kiezen waar hij zijn zorg inkoop. Dat moet dan wel beschikbaar zijn. Maar ja, dat geldt ook voor eigenlijk de hele middenstand ook. Als we per saldo niet meer bij V&D willen kopen, dan zie je wat er gebeurt met zo'n bedrijf. Ik bedoel, volgens mij moet je, als je nou echt over een zorgmarkt wil praten, moet je ook veel meer het spiegelen aan de werkelijke markt waarin mensen de vrijheid hebben om zorg te kiezen, een product A, B, C bij winkelier D, E en F te kopen en dus die financiering te koppelen aan de klanten, niet meer aan de winkel.

De heer Van der Linden: Ik vind het wel, ik snap wat je zegt, maar het is wel ingewikkeld, want, als ik het even flauw zeg, van Loudy mogen we niet meer over producten praten, ben ik het mee eens, en van jou mogen we eigenlijk niet over...

Mevrouw Nijhof: Nee, dat moet je gewoon niet doen.

De heer Van der Linden: Nee, precies. Van jou, Cor, mogen we niet over organisaties praten. Dus uiteindelijk gaan we heel veel dingen doen die allemaal en dat vergt wel weer '...'.
...

De heer Van Verk: Dus daar moeten we op een gegeven moment uitkomen.

De heer Van der Linden: Dus daar gaat best tijd en geld in zitten, denk ik dan. Maar goed, dat is een spanningsveld dat we moeten oplossen. Oké.

De heer Bosman: Cor, mag ik nog wat vragen?

De heer Van Verk: Ja, natuurlijk.

De heer Bosman: Want je begon natuurlijk met denominaties.

De heer Van Verk: Dat was een moeilijk woord voor Irene.

Mevrouw Nijhof: Leg eens even uit.

De heer Bosman: Dat je heel veel stromingen hebt binnen bijvoorbeeld de christelijke wereld. Maar het kwam nu een beetje over alsof je bedoelt dat dat alleen binnen het christelijke wereld is, maar dat is toch eigenlijk overal?

De heer Van Verk: Nee hoor.

Mevrouw Nijhof: Nee.

De heer Van Verk: Je hebt natuurlijk veel meer, ook binnen de islam zijn verschillende stromingen.

De heer Bosman: Binnen het atheïsme ook.

De heer Van Verk: Dus dit speelt meestal wel binnen de religieuze wereld af. De heidense wereld kent niet zulke stromingen, geloof ik.

De heer Van der Linden: Nou.

De heer Bosman: Het zou je verbazen.

De heer Van Verk: Het is wel een kenmerk van religie. Maar dat geeft niet, iedereen mag dat ook zelf weten, vind ik. Je moet daar wel, en ik vind ook dat je daar respect voor dient te hebben en dus ook iedereen de keuze moet kunnen bieden om uit dat pallet iemand te kiezen die het beste wat dat betreft bij hem of haar past.

De heer Bosman: Als ik jou goed begrijp, dan zeg je eigenlijk: maar dat kan wel binnen één organisatie, om dat zo even te zeggen?

De heer Van Verk: Ja, dat kan. Dat kan volgens mij wel. Vroeger hadden we ook een christelijk '...' over christelijk ziekenhuis, nee, een hervormd ziekenhuis, we hadden een algemeen ziekenhuis en we hadden een katholiek ziekenhuis. Tegenwoordig hebben we nog maar één ziekenhuis en dat is gewoon voor iedereen toegankelijk en er komen ook, iedereen maakt daar gebruik aan van. Niemand vraagt zich af of de chirurg die in hem gaat staan te snijden en misschien wel een hele moeilijke operatie gaat doen, of die nou katholiek is of hervormd of de grootste heiden op twee benen is.

De heer Bosman: Maar dan is de keuzevrijheid dus weg.

De heer Van Verk: Ja, maar is die ook relevant op dat moment?

De heer Van der Linden: Dat is een goede vraag.

De heer Van Verk: Ik vind dat op sommige momenten dat iemand daar zelf heel veel belang aan hecht of dat het een probleem is wat een relatie heeft met misschien de religie, hoeveel ik daar wat twijfelachtig over ben als ik nog niet zo lang geleden lees dat de Jehova's hun eigen hulpverlening optuigen bij mensen die seksueel misbruikt waren om zodoende de zaak in de doofpot stoppen. Dat vind ik vormen van hulpverlening waar we ver van weg moeten blijven. Maar dat begrijpt iedereen.

De heer Van der Linden: Mag een kleine procesinterventie doen?

De heer Bosman: Zeker.

De heer Van der Linden: Want het is een mooi gesprek, ik hou daarvan, daar gaan, alle mensen '...' daar ook altijd over. Maar we moeten ook kijken of het iets verder getrokken kan worden, want er zit wel een spanning op. Ofwel, eigenlijk zegt Cor: je moet niet eens willen kijken naar een overtuiging ofzo, alles moet kunnen, zeg maar eventjes en tegelijk zegt Loudy: je moet helemaal niet kijken naar producten. Dan krijg je een matrix die is zo groot, daar kun je helemaal niet meer in denken. Dat gaat wel heel erg ver '...' in doen, hè.

Mevrouw Nijhof: Nee maar, weet je wat het is, ik kom toch weer terug op, volgens mij, wat ik in het begin in het eerste hokje al zei. Wat hier gebeurt, is dat wij ons als raad en als, laten we zeggen, en het bestuur en de inkopers zich ongelofelijk gaan bemoeien met, en alles in hokjes stoppen wat er eventueel aan zogenaamde zorg is, terwijl het uiteindelijk gewoon zo is dat: er vraagt iemand hulp, diegene die kan christelijk, islamitisch zijn of goed, weet je, dat zijn allemaal dingen die weeg je gewoon mee in. Op het moment dat je het probleem geconstateerd hebt, ga je gewoon met mensen in gesprek en vraag je of zij het belangrijk vinden dat daaraan tegemoet gekomen wordt. Dan zoek je daar de hulpverlener bij. Dus ik, wat ik gewoon vind, en dat vind ik eigenlijk al jaren, is dat deze discussie wordt veels te moeilijk en ook veels te duur gemaakt, want door al dat contracten afsluiten, door al dat inkopen, door al die productcodes, die registratiesystemen, jongens, want laten we dat even niet vergeten, die hier allemaal mee gemoeid zijn, zijn we grote delen van ons geld gewoon kwijtgeraakt en dat is echt niet opgegaan aan directe hulp, maar echt alleen maar aan dit soort gedoe wat uiteindelijk helemaal niet veel te maken heeft met jeugdhulp of, ook trouwens Wmo-hulp. Want het is eigenlijk precies hetzelfde.

De heer Van der Linden: Twee dingen, de kosten van een hulpverleningstraject per jeugdige verschilt heel erg per categorietje natuurlijk, die zijn best wel gedaald in veel categorieën. Twee, ik heb niet de illusie dat we het zonder een naar woordenlijstje als bureaucratie, formulieren, proces, schema's enzovoort kunnen gaan doen. Dat gaat niet gebeuren.

Mevrouw Nijhof: Niet helemaal.

De heer Van der Linden: Nee, maar ik geloof wel, en daar heb ik ook al uitspraken over gedaan in onze beleidsplannen, volgens mij ook in Wmo, maar dat ken ik minder goed, maar zeker in beleidsplan Jeugd, meer beschikkingsvrije zorg die dus ook niet achter een traject zit met een Awb-besluit, maar gewoon als een algemene, toegankelijke voorziening kan worden gezien. Dat is denk ik de oplossing.

Mevrouw Nijhof: Dan zou ik, dingen als bijvoorbeeld een lichte vorm van, vormen van opvoedondersteuning, bijvoorbeeld, die je direct in kunt zetten zonder dat je daar een indicatie voor hoeft te schrijven en zonder dat die daar een beschikking voor hoeft af te worden geven.

De heer Van der Linden: Dat zou ik mooi vinden, als we minder beschikkingen nodig hebben. Uiteindelijk kun je zelfs een gesprek voeren, dat gaan we nu niet afronden, kijk, ik ben een keer in het ziekenhuis geweest zonder een beschikking. Dat hebben we allemaal wel eens meegemaakt. Als ik iets veel eenvoudigers nodig zou hebben voor één van mijn kinderen, zou daar een heel traject achter weggelaten worden wat een beschikking oplevert. Dat komt ook omdat elke gebroken arm is een gebroken arm, maar niet elk identieke probleem bij een kind is hetzelfde. Toch moeten we er best in proberen om het meer algemener te maken, denk ik.

Mevrouw Nijhof: Nou ja, algemeen. Goed. Het gekke is dat, we hebben het al jaren over maatwerk en iedere keer proberen we maar alles gelijk te maken, alles algemeen te maken, alles, weet je, maar goed. Dat is redelijk in strijd met mekaar, in mijn ogen. Maar goed.

De heer Van der Linden: Oké. Ik heb een paar mensen nog niet gehoord of gezien. Die kunnen chips zitten te eten nu en cola zitten te drinken, dat kan heel goed door. Mag ook.

De heer Van Verk: Dat is zo leuk met digitaal.

De heer Van der Linden: Maar misschien hebben ze ook wel verrassende vragen of opmerkingen? Zo niet, dan kijk ik nog even naar de beweringen hier. Er zijn best veel bij langsgedaan. Misschien nog eventjes één, we hebben nog een paar minuten in het blokje, de tweede stelling gaat over niet afrekenen op basis van verleende hulp maar een overall taakstellend budget beschikbaar te stellen. Dat duidt ook, dat kan ook richting resultaatgericht financieren gaan. Daar zijn ook grote debatten over of het überhaupt wel kan. Er zijn wel ervaringen die laten zien: je kan wel resultaatgericht financieren. Dat zal niet voor alle vormen van hulp gelden. Moeten we daar naartoe? Is dat een discussie waard? Je microfoon, Loudy.

Mevrouw Nijhof: Sorry. Zou je wat specifieker kunnen uitleggen wat hier nou precies bedoeld wordt? Wat ik moet je eerlijk zeggen dat ik het niet helemaal goed begrijp. Want wordt daar bedoeld, hier staat: "Het past beter om niet langer af te rekenen op

basis van de verleende hulp per persoon, maar om een overall taakstellend budget aan de voorkant te beschikken.”

De heer Van der Linden: In dit voorbeeld, in deze zin gaat hier over voor een hulpverlener. Dus help voor dit geld een aantal mensen. Dan zul je de ene geval iemand al heel snel, misschien na vijf sessies of zo al hebben geholpen en een ander heeft er misschien 15 nodig. Maar in het algemeen zou het ook kunnen gaan over moet je toewerken naar meer resultaatfinanciering. Want nu zie je natuurlijk...

Mevrouw Nijhof: Maar goed, maar wat ik altijd het probleem met, in ieder geval wat ik zelf heel erg zie, is dat de grote vraag natuurlijk is: is de cliënt daarmee geholpen? Is iedere cliënt daarmee geholpen? Met op het moment dat die een indicatie, ik weet niet hoe het dan genoemd wordt, maar in ieder geval, dat die ergens naartoe gestuurd wordt. De instantie moet die dat dan waarschijnlijk in een bepaalde tijd, in een aantal sessies moet het afgewerkt worden. Zo werkt het natuurlijk in de hulpverlening over het algemeen helemaal niet. Want de ene persoon die zal veel langer begeleiding nodig hebben als de ander. Er zijn zelfs mensen die gewoon, laten we zeggen, wellicht altijd begeleiding nodig hebben. Want hoe zit dat dan? Waar wordt dat aan, dat wordt dus aan de aanbieder dus overgelaten hoe die daarmee omgaat? Maar er wordt achteraf volgens mij nooit gecontroleerd of die cliënt daar wel zo mee geholpen is.

De heer Van der Linden: Dat is wat je nu wel een beetje ziet. Soms, het is altijd lastig, want het zijn natuurlijk allemaal unieke gevallen, maar je hebt mensen die duikelen een keer een jeugdzorgtraject in waar ze er nooit meer uitkomen omdat er dan dus redenen zijn om het te verlengen. Terwijl je ook best een keer de check mag hebben, maar helpen we jou nou hier het beste mee? Dat constateren we beter ...

Mevrouw Nijhof: Dat is precies wat ik zeg. Eigenlijk precies wat ik in het begin al bedoelde. Zo moet er ook naar gekeken worden.

De heer Van Verk: Maar dat betekent dan toch dat de cliënt, het geld volgt de cliënt en de manier waarop je nu voorstelt, Rik, dat krijgt een budget.

De heer Bosman: Kan ik horen?

De heer Van Verk: Dan krijgt de organisatie een budget en daar moeten ze ook de klanten verhelpen. Als we daar niet aan toekomen, dan regelen ze het wel dat ze toch wel halen. Ik vind daar zelfs wat perverse prikkels inzitten.

Mevrouw Nijhof: Ja, absoluut. Vind ik ook.

De voorzitter: Mag ik jullie vragen om tot 22:35 uur de tijd te besteden aan de kernwaarde 'zekerheid'?

De heer Van der Linden: Zekerheid.

Mevrouw Nijhof: Hebben we die ook nog.

De heer Van Verk: Natuurlijk.

De heer Van der Linden: Even kijken. Zekerheid. Ik zie dat Cor meteen al wil reageren.

De heer Van Verk: In ieder geval de laatste stelling, de basisbehoefte van de overheid om financieel uit te komen, ja, dat geloof ik graag, dat is een belangrijke behoefte van de overheid. Maar het kan niet betekenen in mijn visie dat een organisatie die, omdat die meer hulp levert dus meer aanvragen krijgt om hulp te verlenen, vervolgens, die kan ook in mijn visie niet boven zijn budget gaan, want die klant betaalt die organisatie, maar het kan nooit betekenen dat organisaties voor noppes hulp verlenen. Oftewel, dat ze meer hulp verlenen hebben dan ze betaald krijgen. Die situatie hebben we gehad en ik vind dat eigenlijk verwerpelijk.

De heer Van der Linden: Ja. Andersom kan ook. Ik bedoel, ik waardeer iedereen altijd totdat het tegendeel blijkt, maar het gebeurt ook wel dat organisaties tussen haakjes fijn bezig zijn en dan nog een beetje doorschrijven van: dat moet ook gebeuren.

De heer Van Verk: Dat klopt. Ik pleit er alleen maar voor om dat budget meer naar die klant toe te brengen en die regisseur. Kijk, niet de klant, een persoon. Maar je zou eigenlijk de regisseur verantwoordelijk moeten maken om samen met de klant te bepalen op welke wijze het geld besteed wordt.

De heer Van der Linden: Dat is een element uit, want jullie herinneren je wel de discussie over, die we twee maanden terug in het AB hadden over, dat ging over wachtlijsten, maar ook over budgetbeheer. Eigenlijk zou je dat die lijn volgend, wel versneld willen doorvoeren dan dat we in sociale wijkteams, die rol ook wordt ingevoerd.

De heer Van Verk: Nou, dat vind ik toch wel een nuanceverschil. Alleen de discussie die toen gevoerd werd, was dat de medewerker, een budget krijgt, of het team heeft een budget en dat kunnen ze besteden aan zorg. Als het op is, dan is het op. Jammer.

Mevrouw Nijhof: Ja, maar zo werkt het niet.

De heer Van Verk: Dat kan mijns inziens.

De heer Van der Linden: Dat was voor dat stuk, maar dan wel die verantwoordelijkheid wel aan de...

De heer Van Verk: Dat wel.

De heer Van der Linden: Want dat was natuurlijk ooit ook wel een...

De heer Van Verk: Voor een deel ga ik daarin mee. Maar niet met een maximum. Het budget moet op basis van de indicatie moet je kunnen zeggen: dat betekent dat je zoveel budget kwijt bent aan zorg. De regisseur heeft dat bedrag tot zijn beschikking en kan samen met de cliënt bepalen op welke wijze dat ze het uitgeven en bij welke organisatie. Dat betekent ...

De heer Kwaak: Maar mijnheer Van de Verk, vind je dan niet dat het een controlerende taak moet zijn van de gemeente uit?

De heer Van Verk: Ja, die controleert via de boeken.

Mevrouw Nijhof: Maar in principe moet de regisseur dat wel, in mijn ogen zou die regisseur dat dus ook moeten doen, hoor.

De heer Kwaak: Ja, in mijn ogen ook.

Mevrouw Nijhof: Die moet heel erg vat houden op wat er aan zorg is uitgezet en wat daarvan helpt en wat niet. Ja, echt. Ook om te voorkomen dat aanbieders dus maar doorgaan.

De heer Van Verk: Je kan ook na verloop van tijd gewoon een evaluatiegesprek hebben en merken dat Piet, Jan of Klaasje eigenlijk geen meter opschiet en misschien wel bij de zorg, een verkeerde zorgkeuze heeft gemaakt en dan stoppen ermee.

Mevrouw Nijhof: Daarom moet in de hele routing ook van zo'n regisseur, op het moment dat hij echt maatwerk inzet, dus zorg, dus een open indicatie, moet altijd gewoon een verplichting zitten dat dat gewoon na, ik zeg maar even nu, na drie maanden geëvalueerd wordt om te kijken hoe het ervoor staat. Er moeten dus doelen gesteld worden en niet alleen doelen aan de cliënt, maar ook doelen aan de aanbieder.

De heer Van Verk: Ja. Dat moet in dat zorgplan zitten.

Mevrouw Nijhof: Ja, dat is onderdeel van het plan van aanpak ook. Op het moment dat ze dus niet voldoen, dan moet het gewoon stoppen.

De heer Van der Linden: Ik zit nog even na te denken, want dit gaat een beetje bij het inkoopkader zelf weg, maar we hebben nu natuurlijk, de rol van de professionals is nu ook al heel groot, eigenlijk bepalend. We merken wel dat de inkooporganisatie, de SOJ, die heeft natuurlijk het contractmanagement. Dat ga ik, ik denk niet dat het logisch is om dat ook allemaal bij de sociale wijkteams te beleggen, dus je hebt daar ook wel een coördinerend inkoopclubje bij nodig, zeg maar eventjes ...

Mevrouw Nijhof: Rik, ik heb daar, daar heb ik dus ook, daar had ik trouwens ook wat opmerkingen over bijgezet bij dit hele stuk. Ik denk ook dat je in principe zou toe moeten naar een lokale inkoper. Daar bedoel ik mee, ik zeg maar even, een lokale inkoper, het maakt niet uit of die onderdeel is van de SOJ, dat maakt niet uit, maar ieder geval één of twee personen die voor de stad inkopen. Die worden gevoed, dat is trouwens ook wat er in het beleids, nee, wat was het ook alweer, beleid...

De heer Van der Linden: Beleids en transitie-arrangement.

Mevrouw Nijhof: Ja, is afgesproken ooit dat...

De heer Van der Linden: Goed stuk, hoor.

De heer Boersma: Is nog steeds van toepassing ook, overigens.

De heer Van der Linden: Zeker.

Mevrouw Nijhof: Eigenlijk nog steeds van toepassing, vind ik. Dat de teams de inkopers voeden met wat er nodig is in de reikwijdte van wat er in een wijk of in een stad nodig is aan bepaalde hulpverlening. Zoals het natuurlijk nu georganiseerd is, is het gewoon niet op stedelijk niveau georganiseerd, de inkoop. Het is ergens, nee, toch? Waardoor je dus ook dat middenstuk, want dat is dat, weet je nog dat ik natuurlijk de afgelopen jaar wel eens gesproken heb over dat middenstuk? Wij zijn natuurlijk heel erg gericht op één of andere manier op die specialistische GGZ, vooral die specialistische hulp. Dat middenstuk, dus de wat goedkopere vormen van begeleiding en vooral begeleiding, dus niet behandeling maar begeleiding, dat mist heel erg. Je ziet dat daar heel vaak heel veel behoefte is. Dat is bij inwoners. Daar zou je in kunnen voorzien door inkopers gewoon te verbinden aan de wijkteams in je stad en vervolgens met de aanbidders die daarbij passen in gesprek te gaan waardoor je daar meer vat op krijgt.

De heer Boersma: Loudy, dat punt, zou dat niet ook meer de mogelijkheid geven om te sturen op die verandering van de zorgaanbidders? Dus die andere manier van werken die een transformatie, zoals we dat mooi noemen, waarvan ik het idee heb dat die ook nog niet helemaal van de grond gekomen is. Blijkt volgens mij ook wel uit landelijke onderzoek. De vraag is of die organisatie wel op de juiste manier gestuurd worden om die verandering van denken door te voeren, of dat ze nog veel te veel gestuurd worden op dat geld en op: dit is het budget en daar moeten we het voor doen, in plaats van: we hebben nu een cliënt, we hebben iemand waarvan de zorgprofessional zegt: dit heeft hij nodig, of de medewerker van het jeugdteam, en dat je dan vervolgens als organisatie zegt: oké, dan gaan we dat dan ook bieden, in plaats van te denken: we hebben het product X, Y en Z dat, het moet binnen zoveel tijd.

Mevrouw Nijhof: En dat passen we aan aan de cliënt.

De heer Boersma: En dat passen we aan aan de cliënt. In plaats van, en kunnen we dan eigenlijk een inkoopkader aanpassen zodat we dat dan ook meer kunnen stimuleren? Dat zit ik me ook een beetje af te vragen.

Mevrouw Nijhof: Dat is wel een hele moeilijke vraag. Het is stil hè?

De heer Boersma: Het valt me op dat we bij de discussie over inkoopkader heel vaak hebben over begrippen als: wat mag wat kosten, hoe zorgen we dat het niet te veel wordt, hoe zorgen we dat de zorgaanbieder binnen zijn afgesproken budget blijft en binnen zijn uren blijft, terwijl wat je eigenlijk wil is dat die zorgaanbidders gewoon de hulp bieden die dat specifieke kind nodig heeft. Soms valt dat net niet binnen het product of net wel, maar.

De heer Van der Linden: '...'. Want je riep wel een aantal aannames die voor een deel wel kloppen, denk ik hoor, dat is niet zo dat de transformatie nog moet beginnen. Er is echt wel veel gebeurd. Het is ook niet zo dat er iemand met een stopbordje staat: je

bent nu een minuut over tijd qua behandeling en het is tijd voor een ander. Wij hebben natuurlijk, ook als politieke omgeving, de raad, het AB, noem maar op, hebben we wel een soort kader mee te geven waarvan wij zeggen, '...' zei altijd vroeger: je kan niet warm en koud tegelijk blazen. Maar soms doen jullie dat wel. Dat is niet erg, dat zeg ik dan ook wel. Soms is het in één zin "geen kind tussen wal en schip" en "wanneer zijn we nou eens binnen budget?" Er komt vast een keer een moment dat dat kan, binnen het budget zijn en ook geen één kind tussen wal en schip, maar er zit wel een tegenstrijdigheid in. Het helpt de professionals ook als de politiek op regionaal en lokaal en zeker landelijk, die bedding geven waarin de professional zich, ook eens een keer een foutje mag maken of een keer een route volgt die niet blijkt te werken, maar dan niet meteen te horen krijgt: daar gaan we weer. Dat helpt wel. Daar zijn wij ook van, denk ik.

Mevrouw Nijhof: Weet je, Rik, dan is het wel heel interessant natuurlijk dat je dat stelt, van binnen dat budget blijven. Ik moet je eerlijk zeggen dat ik daar altijd, ik moet je eerlijk zeggen dat ik echt vanaf het begin van de transitie er altijd vanuit ben gegaan: wij moeten binnen dat budget kunnen blijven ook. Waar het volgens mij heel erg op mis is gegaan, en dat wijzen nu ook cijfers natuurlijk uit, is dat het helemaal niet gaat over, waar wij op proberen te sturen is om mensen te stoppen om om hulp te vragen. Want we gaan er vanuit, als ze daarmee stoppen, dat we dan wel minder geld nodig zijn. Volgens mij is dat compleet de verkeerde discussie. Dat lukt nooit, denk ik. Daarnaast, wij hebben veels te veel aan uitv... Er zitten ook veels te veel functies in het systeem. Daar heb ik het ook even over allerlei beleids mensen, zowel in de gemeentes als in de organisaties, die allemaal betaald worden uit de jeugdhulppot die eigenlijk, inhoudelijk gezien, de professionals zouden moeten faciliteren en niet moeten bepalen, dus niet. En er zijn veel te veel functies gecreëerd en veels te veel is de controle van bovenaf en daar is heel veel geld in gaan zitten. Ik denk als je... Ja?

De heer Van der Linden: Dit punt heb je wel eerder gemaakt, in algemene zin dan. Natuurlijk moet je er altijd naar kijken. De taskforce heeft er ook wel iets over gezegd en ik wil best eens even een rondje maken hoe het in andere regio's, bij andere gemeentes is. Ik denk, en natuurlijk, dit is Nederland met al zijn productcodes en zijn IT-systemen enzovoort, dus er zit natuurlijk veel organisatie omheen. Maar ik ga niet automatisch mee in de stelling: als we daar even naar kijken, dan halen we daar 5 of 10% extra budget mee op. Dat geloof ik niet.

Mevrouw Nijhof: Rik, portefeuillehouder, er is echt, er zijn meerdere onderzoeken waar echt uit blijkt, en er is er ook nog één uitgekomen vlak voordat we corona kregen...

De heer Van der Linden: Ja, weet ik.

Mevrouw Nijhof: ... waarin de coördinatie en de uitvoeringskosten 30% zijn. 30%.

De heer Van der Linden: Geloof ik. Hangt er erg vanaf wat je toe rekent. Maar die onderzoeken zijn er.

Mevrouw Nijhof: Maar dat is, en dan kunnen we zeggen: die onderzoeken zijn er, maar daar zou toch wel naar gekeken moeten worden van wat daar dan toe gerekend wordt, inderdaad, en hoe je die kosten kunt verminderen. Dat zijn geen kosten die direct gemaakt worden aan hulp.

De heer Van der Linden: Dat klopt.

De heer Van Verk: Wat dat betreft zou ik ervoor willen pleiten dat bij het inkoopkader één van de criteria de overheadkosten gaan worden en gemaximaliseerd op een percentage.

De heer Van der Linden: Ik vind het een goed idee hoor.

De heer Van Verk: Maar ik zit nog steeds te worstelen met de stelling: we gaan wel inkopen versus de cliënt heeft het geld, of het geld zit bij de cliënt via de regisseur. Hoe zie je dan de inkoop voor je op een adequate wijze?

De heer Van der Linden: Die vraag zou ik aan u willen stellen. Eigenlijk...

De heer Van Verk: Je kan op basis van historische gegevens kan je zeggen: al met al, dat verwachten we dat we, ik noem maar een dwars, 1000 uren hebben we besteed aan Enver. We verwachten dat we dat dit jaar weer gaan doen, dus we kopen in ieder geval 800 uur in, om dat geld niet te kopen staat dat er 200 uur weg loopt. Dus je kan wel werken met een soort kerngetallen, maar dat moet je dan wel weten.

De voorzitter: Beste mensen, ik zou graag het onderdeel 'zekerheid' en eigenlijk ook daarmee de eerste verkennende bespreking van het inkoopkader willen gaan afronden.

De heer Van der Linden: Sommige mensen vinden dat jammer. Andere mensen vinden het wel goed zo.

De heer Van Verk: Er zijn ook wel mensen weg, zie ik.

Mevrouw Nijhof: Wat erg, ja.

De voorzitter: Het is altijd, zeker met Teams, is het ook experimenteren. Dat hebben we vanavond gedaan. Ik hoop dat u er wat aan gehad heeft, wethouder, maar ook de mensen in de commissie. De volgende stap is na het zomerreces een vervolgbespreking in de commissie gericht op standpuntbepaling. In september neemt het Algemeen Bestuur van de Dienst Gezondheid en Jeugd een voorlopig besluit en in het najaar dienen alle gemeenteraden, de tien, een formele zienswijze in en einde 2020 stelt het Algemeen Bestuur het inkoopkader definitief vast. Wethouder, zou u ter afsluiting nog iets tegen ons willen zeggen?

De heer Van der Linden: Bedankt voor de actieve deelname. Dit is een onderwerp wat heel makkelijk kan leiden tot technische discussies. Daar zijn we voor een groot deel bij weggebleven. Het was ook niet helemaal een discussie over waarden. Ik denk dat we nog wel een keer terug moeten, willen komen ook, om hier wat meer over te hebben,

want het ging niet alleen over inkoop, het ging ook over de manier waarop je kijkt naar jeugdigen en hoe je die vanuit de wet wilt kunnen helpen. Ik denk dat we dat op een andere manier nog eens wat informeler ook met wat mensen vanuit jeugdteams misschien nog eens over moeten hebben, want een aantal dingen zijn we of aan voorbij gefietst of we hebben een aannname gedaan die je ook best op een andere manier kan bekijken. Maar al met al was dit een zeer waardevol eerste gesprek. Dank.

De voorzitter: Fijn. Dank u wel.

6. Agenda's komende vergaderingen tot het zomerreces

De voorzitter: Nog gaan we verder met punt 6 van de vergadering en dat betreft de agenda voor de komende commissievergadering. Het presidium heeft besloten dat de reserve-avond van 9 juni wordt gebruikt voor de commissies. Van 20 – 21 uur is de commissie Grote Projecten dan aan zet op 9 juni en van 21 – 23 uur de andere commissies. Naar aanleiding van dit besluit heeft de commissie maandag per mail een voorstel ontvangen voor invulling van de komende vergaderingen. Dat voorstel dat betreft dus de vergaderagenda's van 3 juni, 9 juni, 16 juni en 30 juni. De eerste vergadering, 3 juni, dan gaat het over een raadsvoorstel 'Aanpak Hof van Nederland' waarbij het dan echt de bedoeling is dat we daar een debat met elkaar over voeren. Tweede besprekingspunt dat is het raadsvoorstel 'De zienswijze Dienst Gezondheid en Jeugd over de begroting 2021'. 9 juni, zoals net aangegeven, van 20 – 21 uur eerst de commissie Grote Projecten en dan vervolgens gaan we dan om 21:00 uur met de commissie Sociaal aan de slag met de startnotitie van de sportparkenvisie. Op 16 juni 'Consultatie regionale jeugdhulp de governance', daar hebben we het vanavond dan al over gehad. Nu vanavond en dan 16 juni met name echt het debat richting besluitvorming en twee, de inhoudelijke opdracht aan de wijkteams. Op 30 juni dan de kadernota 2021. De vraag is of de commissie met dit agendavoorstel kan instemmen.

De heer Van Verk: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Van Verk.

De heer Van Verk: Ik kan op zich instemmen met dit voorstel, maar ik mis één punt en ik weet niet in hoeverre mijn collega's behoefte hebben om dat te bespreken. We hebben van de week hebben we de bezuinigingen voor het sociaal domein en de regio hebben we binnengekregen. We hebben dat eerder al een keer in de commissie besproken waarin we de ideeën van de gemeente Dordrecht in ieder geval vast hebben gesteld. Ik weet niet of er behoefte is bij het andere om deze bezuiniging ook in commissieverband te bespreken om te kijken of we als gemeente, en u hoort het uit mijn mond, om ook te kijken of we als gemeente wellicht één lijn kunnen trekken bij deze bezuinigingen. Dus ik leg de vraag in het midden bij mijn collega's.

De heer Van der Net: Voorzitter? Ik hoor het ...

De heer Van Verk: Hee.

De heer Van der Net: Ja, ik was er nog steeds hoor, Cor. Ik hoor het je zeggen, maar wat bedoel je nou precies? Want dat is me niet helemaal duidelijk. Wil je in de Drechtraad één lijn trekken of vanuit de gemeente?

De heer Van Verk: Wij hebben het met de vorige keer bij de discussie rondom het sociaal domein en dan met name bij de voorstellen die de gemeente Dordrecht zou gaan doen in de regio, hebben we met elkaar gesproken over op welke wijze wij de bezuinigingen bij voorkeur zouden invullen. Daar is een deel van terug gekomen in dit verhaal. Misschien is er, misschien kunnen we, als we dat bespreken, tot de conclusie te komen dat we elkaar niet kunnen vinden. Dat kan. Maar het kan ook zijn dat we elkaar wel kunnen vinden als gemeente en daarmee ook kunnen zeggen richting de anderen: ja jongens, we vinden toch dat we het op deze manier moeten gaan doen.

De voorzitter: Maar even dan, commissie, 2 juni dan wordt het in De Carrousel in de Drechtsteden besproken en 7 juli in de Drechtraad. Dus als u in dat voorstel wat hier nu komt, dan zou je één vergaderpunt eraf moeten halen en dan dit punt toe moeten voegen.

De heer Van Verk: Daarom vraag ik ook aan de anderen of ze er überhaupt behoefte aan hebben. Als er geen behoefte aan is, dan doen we het niet.

De heer Van der Net: Wat ik denk is dat dat toch dat politieke verschil gewoon daarin wel duidelijk zullen worden. Ik bedoel van dat iedereen zijn eigen partners moet kiezen om uiteindelijk bij de Drechtraad natuurlijk daar een uitspraak over te doen. Ik denk niet dat wij, Cor, jij en ik daar al te snel een akkoord over kunnen sluiten. Dus dan stel ik voor: kies dan je partners en vecht het in de Drechtraad op die manier uit.

De heer Van Verk: Ook helder. Dan gaan we langs partijpolitieke lijnen werken.

De heer Van der Net: Ik zou niet weten op dit punt dat dat anders zou kunnen op dit moment, hoor.

De heer Van Verk: Dat is goed, John. Dat is helder. Dank je.

De voorzitter: Kunnen we daarmee dan het voorstel wat voorligt zo vaststellen? Oké. Dank jullie wel. Dan bij dezen vastgesteld.

7. Rondvraag

De voorzitter: Is er nog iemand die iets heeft voor de rondvraag? Robbert de Boer had nog iets voor de rondvraag.

De heer De Boer: Voorzitter, dank u wel. Even als voorbereiding op de gemeenteraad van volgende week dinsdag, dan hebben we als agendapunt het vaststellen van het optimalisatietraject Sportboulevard. Dan heb ik eigenlijk de volgende vraag. Wij hebben daar natuurlijk al in verschillende commissies en gemeenteraad al uitvoerig over gesproken, zeer uitgebreid over gesproken. In de laatste commissie toen we het over dit onderwerp hadden, hebben we afgesproken dat we een spreektijd van 5 minuten

invoeren voor volgende week. Ik heb even zitten kijken naar het concept agenda voor volgende week, er staat: geen politieke vraag. Er staat alleen wel de stukken op. Mijn vraag is eigenlijk even: hoe gaan we dat vormgeven volgende week?

De voorzitter: Afgesproken is dat het alleen maar gaat over moties en amendementen.

De heer De Boer: Oké. Die volgen nog, want ik heb nog niks voorbij zien komen.

Mevrouw Van Benschop: Voorzitter?

De voorzitter: Ja, mevrouw Van Benschop.

Mevrouw Van Benschop: Ik wil daar wel graag op reageren. Wij zijn bezig met een motie die we hoogstwaarschijnlijk gewoon gaan indienen. Dus die wilden we dan graag bespreken.

De heer De Boer: Heb je enig idee wanneer dat ingediend wordt?

Mevrouw Van Benschop: Zo snel mogelijk, het zal dit weekend zijn, voor dit weekend, denk ik nog. Nee, ik denk dit weekend.

De heer Van Verk: Uiterlijk in de gemeenteraadsvergadering.

Mevrouw Van Benschop: Dat klopt. Voordat die afgelopen is.

De heer De Boer: Prima. Dank je wel, dat was mijn vraag geven.

De voorzitter: Oké. Iemand anders nog iets voor de rondvraag? Dat is niet het geval.

8. Sluiting

De voorzitter: Dan wil ik u allemaal heel hartelijk bedanken voor uw inbreng. Dan wil ik de vergadering sluiten. Ik wens u nog een fijne avond.